

Pismo tovarišu Tito

tribuna

LIST ZVEZE ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

Leto XII.

Ljubljana, 7. februarja 1962

Štev. 2

VII. KONGRES LJUDSKE MLADINE SLOVENIJE KONČAN

IMAMO MLADOST IN ODGOVORNOST

Na plenarnem zasedanju kongresa je govoril Boris Kraigher, predsednik Izvršnega sveta Slovenije, Francka Strmole-Hlastec, ponovno izvoljena predsednica Centralnega komiteja LMS

V dneh 26 in 27. januarja je bil v Kranju VII. kongres LMS. Kongresa so se, poleg več kot 500 delegatov in gostov, predstavnikov slovenske manjšine iz Italije in Avstrije, delegacij komunistične in socialistične mladine iz Trsta in Videmske pokrajine, predstavnikov občine in okraja Kranj, udeležili tudi Boris Kraigher, predsednik Izvršnega sveta Slovenije, Vida Tomšičeva, predsednica Glavnega odbora SZDL, generalpodpolkovnik Rado Pehaček in Stane Markič, sekretar GO SZDL.

Kongres je najprej delal v plenarni sedbi, kjer je izvolil svoje organe, tu so bili tudi pozdravni govori nekaterih tujih delegacij in predstavnikov občine Kranj, nakar je prebrala Francka Strmole-Hlastec, predsednica CK LMS, referat o nekaterih aktualnih nalogah Ljudske mladine Slovenije. Kongres je nato delal v treh komisijah: komisiji za vprašanja mladine v proizvodnji in komuni, komisiji za izobraževanje in idejno vzgojno delo in organizacijsko politično komisiji.

V zaključnem plenarnem zasedanju kongresa je sodeloval v razpravi predsednik Izvršnega sveta Slovenije Boris Kraigher. Po njegovem precej obširnem govoru je kongres sprejel razrešnico dotodanjemu Centralnemu komiteju in nazorni komisiji, nakar je sodeloval v razpravi še Miljenko Zrelec, član predsedstva CK Ljudske mladine Jugoslavije.

Kongres je sprejel predlog, da se Centralni komitej poveča od dosedanjih 57 na 67 članov, nadzorna komisija pa od 5 na 7 članov.

Za predsednika Centralnega komiteja je bila ponovno izvoljena Francka Strmole-Hlastec, za sekretarja Zdravko Krvina, za predsednika nadzorne komisije pa Tone Preložnik.

Iz referata Francke Strmole

Tovarišica Francka Strmole se je v referatu dotaknila samo nekaterih najbolj pomembnih vprašanj Ljudske mladine. Posebno se je zadržala pri problemih vobno mladih ljudi. Ko je govorila o možnostih, ki jih mladina danes ima, je poudarila:

»Ljudska mladina kot najširša, najbolj množična mladinska organizacija, ima v tem procesu nadvse pomembno in odgovorno nalogo. V njej, kot osnovni politični organizaciji mladih in z njeno pomočjo, se mladi ljudje aktivno vključujejo v družbeno življenje in neposredno sodelujejo v družbeni samoupravi. Še več. Tudi organizacija sama je del razvijane sistema te samouprave. Z svojo dejavnostjo z razvitimi oblikami dela, pri-

speva skupaj z ostalimi družbenimi činitelji k vzgoji in oblikovanju svobodne, družbeno vsestransko razvite osebnosti. Na mladega človeka danes ne gledamo kot na nezrelega, nedoraslega državljanca, ki ga je treba le pripravljati na njegove bodoče naloge. Enakopraven je in od njega pričakujemo, da bo aktivno sodeloval na vseh področjih družbenega življenja in si s svojim delom sam ustvaril mesto v njem. Razvite demokratične oblike znotraj mladinske organizacije dajejo fantom in dekletom široke možnosti za sodelovanje v vodstvih in povsod, kjer mladina sama neposredno organizira, vodi in opravlja svoje različne aktivnosti. Vse to omogoča, da je Ljudska mladina najširša in resnično demokratična tribuna mladih ljudi.

Strokovno izobraževanje mladine

Francka Strmole je uvodoma poudarila, da je vprašanje strokovnega izobraževanja mladine eden osnovnih problemov za naš nadaljnji družbeni razvoj. Nato je nadaljevala: »Število rednih šol iz leta v leto narašča. V šolskem letu 1960-61 sta bili v Sloveniji 1202 osnovni šoli, z 239.974 učenci, 27 gimnazij z 7700 učenci, 52 različnih srednjih strokovnih šol s 13.373 učenci, na višjih, visokih šolah in fakultetah je bilo 13.492 študentov. Možnosti izobraževanja in strokovne vzgoje vseh, dopolnjujejo centri za izobraževanje v gospodarskih organizacijah, delavske univerze in uvedba izrednega študija na skoraj vseh fakultetah visokih in višjih šolah.

Interes mladine za šolanje, predvsem strokovno, je izredno velik. Brez dvoma je to ena družbeno najbolj pozitivnih težej mladih ljudi. Mladina, ki konča osemletno obvezno šolanje, praviloma želi nadaljevati šolanje na II. stopnji. Šole II. stopnje, zlasti strokovne, ne morejo sprejeti vseh kandidatov in zato nekatere uvajajo zelo formalne in družbeno naravnost škodljive kriterije pri vpisu. Menimo, da je vprašanje možnosti za nadaljnje strokovno izpopolnjevanje mladine po končani osnovni šoli zelo pereče. Ta problem ne bi bil tako aktualen, če bi se del mladine, ki ne more ali ne želi nadaljevati šolanje na II. stopnji, lahko zaposlilo. Vendar so tudi tu možnosti omejene. Posebej še to velja za žensko mladino. Tudi starostna meja 15 let, ki je z zakonom postavljena, je ovira za zaposlovanje mladine neposredno v proizvodnji. V šolskem letu 1960-61 je bilo na šolah II. stopnje po razpisih prostih 9189 mest. Za ta mesta se je prijavilo skupaj 12.153 učencev. Od teh je bilo sprejetih 8766, odklonjenih pa 3387 učencev. Tako je ostalo od razpisanih še 423 mest nezasedenih. V šol-

skem letu 1961-62 pa je kandidiralo za 10.384 razpisanih mest 14.020 kandidatov, sprejetih pa je bilo 9.511 učencev in okoli 4500 odklonjenih. V letošnjem letu bo predvidoma končalo več kot 20.700 učencev osmi razred osnovne šole. Od teh jih bo verjetno zelo veliko število kandidiralo za vpis na šole II. stopnje.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Čez pet sto slovenskih deklet in fantov, zbranih na sedmem kongresu Ljudske mladine Slovenije v mestu pod Triglavom, Vam, dragi Tito, želimo v imenu vse slovenske mladine zdravja, sreče in uspehov pri Vašem, za vse jugoslovanske narode in ves miroljubni in napredni svet tako pomembnem delu.

Na našem kongresu — resničnem zborovanju mladosti — smo sklenili, da se bomo svojih nalog tudi v prihodnje lotevali smelo in zavzeto vsi, delavci, dijaki, kmetje, študentje. Pri tem pa ne bomo pozabili, da je resnična, iskrena in polna mladost naša pravica in hkrati zadoščenje tistim, ki so v revoluciji postavili temelje našega svobodnega življenja in katerih vredni dediči hočemo biti.

DELEGATI IN GOSTJE
VII. KONGRESA
LJUDSKE MLADINE SLOVENIJE

Imamo mladost in odgovornost

Nadaljevanje s 1. strani

Iz teh nekaj podatkov je mogoče videti, da je pritisk na šole II. stopnje vedno večji. To, in pa dejstvo, da struktura strokovnega kadra ne odgovarja potrebam proizvodnje (saj je v nekaterih gospodarskih panogah razmerje med strokovnjaki z visoko in tistimi s srednjo strokovno izobrazbo 1:4 v korist onih z višjo ali visoko strokovno šolo, namesto, da bi bilo narobe), postavlja pred našo družbo, pred komune in okraje nalogo, da morajo vprašanju povečanja kapacitet šol II. stopnje, zlasti strokovnih in poklicnih, posvetiti več skrbi in sredstev. Ob tem pa je treba brezpogojno zagotoviti sredstva za normalno delovanje in razvoj osnovnih šol.

Ze doslej je družba vlagala razmeroma visoka sredstva v razvoj šol. Izdatki za šolstvo so v skupnih republiških proračunskih sredstvih na drugem mestu; v občinah pa so bili izdatki za šolstvo sploh najvišja postavka v proračunih. Sedaj se oblikujejo samostojni občinski skladi za financiranje šolstva, pri tem se skrbi komun za šole ne zmanjšuje, kakor mislijo nekateri (zlasti na okrajih), ampak morajo komune še naprej skrbeti, da bo v teh skladih zbrano dovolj sredstev za normalno poslovanje in investiranje v šolah, katerih ustanovitelj je občinski ali okrajni ljudski odbor. Velik problem, ki ga bo treba začeti odločno reševati, je notranja delitev sredstev na šolah. Ponekod gre skoraj ves denar za osebne izdatke tako, da za materialne in funkcionalne ne ostane ničesar. V takih primerih se resno postavlja vprašanje obstoja teh šol, saj ni mogoče pričakovati, da bi kakorkoli reformirali pouk in ga modernizirali. Zaradi pomanjkanja sredstev so celo črtali iz predmetnika posamezne predmete ali pa zmanjšali število ur. Ob pomanjkanju sredstev za šole seveda ni moč govoriti o tem, da bi se, kljub našemu stalnemu prizadevanju, povečale postavke za svobodne aktivnosti, ki pa so eno bistvenih vsebinskih dopolnil reformirane šole.

V lanskem letu ni bilo realnega povečanja sredstev v šolskih skladih. Sicer so se res povečala za 22%, vendar so istočasno poskočili izdatki za celih 35 odstotkov. Od tega odpade 20% na povečanje osebnih dohodkov pedagoškega osebja.

Kljub delnemu povečanju osebnih dohodkov prosvetnih delavcev v preteklem letu, so ti še vedno odločno prenizki v primerjavi z dohodki, ki jih imajo delavci v drugih družbenih službah in gospodarstvu. Menim, da je to tudi eden izmed vzrokov za majhen interes mladine za študij humanističnih predmetov na univerzi, ter za to, da se vedno večje število absolventov učiteljskih in Višje pedagoške šole, ne zaposli v prosvetni stroki. O tem zgovorno govori tudi podatek, da v Sloveniji primanjkuje, na podlagi razpisanih mest, 1506 učiteljev.

Skrb za večja sredstva šolskih skladov, za njihovo pravilno notranjo delitev, kakor tudi za vprašanje pravičnega in dovolj spodbudnega nagrajevanja pedagoških delavcev po delu, so v prvi vrsti zadeve, ki se jih morajo resno lotiti samoupravni organi na šolah. Komune, okraji, gospodarske organizacije, združenja, zbornice in ostali, so dolžni, da jim pri tem pomagajo; najmanj, kar morejo storiti je, da zagotovijo potrebna sredstva za osnovno dejavnost in investicije na šolah I. in II. stopnje. Občinske organizacije LMS pa bi morale biti tiste, ki bi stalno opozarjale na vse težave in nepravilnosti na področju šolstva ter si prizadevale za njihovo rešitev.

V referatu je bilo nato govora še o centrih za strokovno izobraževanje, o odnosu mladih do opravljanja šolskih obveznosti itd. Referat se je zadržal tudi pri reformi visokošolskega študija. Francka Strmole je poudarila, da se zdi, da obstoja upravičena bojazen, da bodo zaradi nezadostnega razumevanja gospodarstva na eni in zaradi neprimernih programov študija na drugi strani, postale višje šole

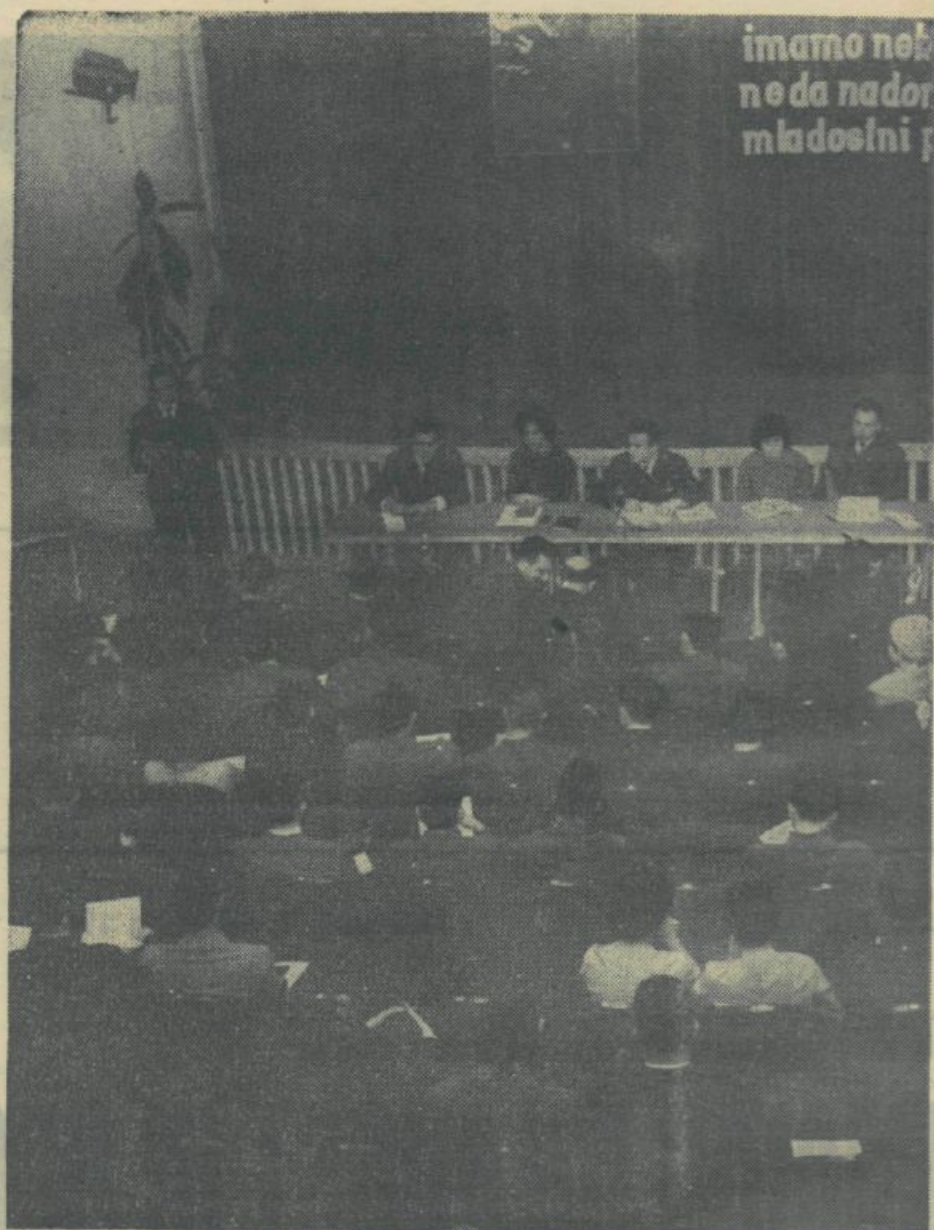
in prva stopnja na fakultetah in visokih šolah le pripravjalnice za študij na naslednji stopnji. To pa bi pomenilo, da se naša pričakovanja, da bomo s stopenjskim študijem in z razvojem višjih šol dobili v krajšem času več strokovnjakov, ne bi uresničila. Zato bo potrebno nadaljnjih prizadevanj, da bodo programi na tej stopnji strokovnega izpolnjevanja bolj usmerili študente k problemom proizvodnje.

Nadaljnji razvoj Ljudske mladine

Ob zaključku svojega referata se je tovarišica Francka Strmole zadržala še pri vprašanju nadaljnjega razvoja Ljudske mladine. Poudarila je, da bo moral iti razvoj Ljudske mladine v naslednjem obdobju v smeri vse močnejšega poglobljanja, demokracije in uveljavljanja principa samouprave znotraj organizacije. V okviru organizacije in z njeno pomočjo, bi morali mladi ljudje zadovoljevati vse svoje družbene, politične, kulturne, športne in druge potrebe.

Razvijanju različnih interesnih oblik, kot so klubi, študijske grupe, sekcije, bo potrebno posvetiti veliko pozornosti. Interesi mladih ljudi se bodo nedvomno še močneje diferencirali, kar bo zahtevalo take oblike dela, v katerih se bodo združevale manjše skupine mladine. Pa tudi naše politične izkušnje kažejo, da je klubska dejavnost v sedanjih pogojih najbolj uspešna metoda dela. Tudi znotraj aktivna Ljudske mladine bo treba razvijati podobne oblike dela. Aktiv pa bo ostal bolj tribuna, kjer se bodo člani mladinskega kolektiva dogovarjali za delovni program, za skupna stališča, sprejemali skupne naloge, volili vodstva in opravljali druge organizacijske posle.

V skladu z razvojem komunalnega sistema, ki gre v smeri utrjevanja in raz-

imamo ne
ne da nador
mladosni p

vijanja komune kot osnovne družbeno politične skupnosti prebivalcev določenega teritorija, kjer se rešujejo vsa njihova vprašanja, bo treba tudi organizacijo Ljudske mladine v komuni postaviti v drugačen položaj. Doslej so bili občinski komiteji Ljudske mladine bolj reprezentant vseh aktivov, kot pa vodstvo organizacije Ljudske mladine v komuni. Organizacijo Ljudske mladine v komuni bi morali postaviti kot osnovno organizacijo na teritoriju komune, katere najvišji organ

je konferenca članov. Občinski komitej Ljudske mladine pa naj bi bil morda izvršilni organ te konference.

Tako mesto in položaj Ljudske mladine v komuni zahteva že današnja stopnja razvoja, zato bo moral tudi novi statut LMJ to odražati. Ljudska mladina se bo morala v komuni vse bolj povezati z ostalimi družbenimi in političnimi organizacijami in sodelovati v komunalni samoupravi, ker bo le tako lahko reševala številna vprašanja mladih občanov.

Ali veš, kam se lahko obrneš, če si bolan

Ob vsakem vpisu vplačujemo semestralni prispevek za študentski zdravstveni sklad (SZS). Ker sem prepričan, da mnogi na novo vpisani študentje ne vedo kaj je to, sem napisal tale sestavek.

Struktura študentov je s stališča njihovega zdravstvenega zavarovanja kaj pisana. Približno 68% je upravičencev

do socialnega zavarovanja po starših, 14% je zavarovancev — kmetijskih proizvajalcev, 18% pa je nezavarovanih. Ti zadnji so: vsi študentje nad 25 let, absolventi, študentje, ki začasno niso vpisani zaradi neizpolnenih študijskih pogojev, inozemci in otroci staršev, ki niso v delovnem razmerju. SZS je univerzitetna ustanova, ki skrbi za popolno zdravstveno zavarovanje tudi za tiste študente, ki so le delno ali pa sploh nezavarovani po socialnem zavarovanju. SZS plača za te študente razliko (pri tistih, ki so delno zavarovani) ali pa vse stroške (pri nezavarovanih) za vse zdravniške preglede, obiske na domu, zdravniške in zobozdravstvene intervencije, zdravila, ortopedske pripomočke, očala, rešilne prevoze in oskrbo v bolnicah ter zdraviliščih. Plačuje pa tudi razliko za dietno menzo študentom, ki so do nje upravičeni. To pa določi na predlog zdravnika posebna komisija. V poštev pridejo v glavnem tuberkulozni bolniki, diabetiki ter bolniki z rano na želodcu in dvanaestniku.

Pogoj za izkoriščanje teh ugodnosti je potrjeno v indeksu o plačanem prispevku za SZS. Svoje prostore ima SZS na Univerzi, vhod iz Gosposke ulice, I. nadstr.

Tu dobite informacije vsak dan, razen sobote od 11. do 13. ure. Absolventi lahko v tem času vplačajo svoj redni prispevek.

Zavod za zdravstveno varstvo študentov (ZZVS) pa je samostojen zavod, ki izvršuje zdravniška in zobozdravstvena dela za študente. Splošno in specialistično ordinacijo ima na Miklošičevi cesti 14, kjer je tudi ena zobna ambulanta, druga zobna ambulanta pa je v študentskem naselju v bloku V. Ordinirajo:

- splošna ambulanta od pol 8. do 13.,
- specialistična ambulanta popoldne od pol 4. do 5.,
- zobna ambulanta na Miklošičevi cesti od 8. do 14.,
- zobna ambulanta v Naselju od 7. do 13.

Nova dela sprejemata obe zobni ambulanti le prvi delovni dan v mesecu, od 8. do 9. (Miklošičeva) in od 7. do 8. (Naselje). Nujne primere pa sprejemata obe ambulanti vsak dan prvo uro dela.

ZZVS pa skupaj s SZS skrbi še za preventivo med študenti (vsakoletno fluorografiranje, sistematski pregledi, pregledi in cepljenje brigadirjev itd.), za zdravstveno prosveto ter nadzor nad študentskimi domovi in menzami.

Ker Zavod deluje v skrajno težkih razmerah, saj ima za 9000 študentov komaj 139 kv. metrov prostorov, si vsi želimo, da bi čimprej zrasel novi študentski zdravstveni center, ki nam ga že dolga leta obljublja. Andrej Baraga

Govore delegati s V. kongresa Zveze študentov Jugoslavije

V Ljubljani bo 8., 9. in 10. februarja kongres ZŠJ. Referati, koreferati in razprava na kongresu se bodo gotovo dotaknili vseh najbolj bistvenih vprašanj, ki so se pojavljala v obdobju med obema kongresoma. Zdi se, da predstavljajo ta vprašanja dva kompleksa problemov, ki zadevajo na eni strani reformo visokošolskega študija, na drugi strani pa nadaljnji razvoj Zveze študentov.

Eno in drugo je zelo pomembno. Predvsem okrog reforme visokošolskega študija je zadnje čase, ko se odpira pred nami še veliko nerešenih vprašanj, morda prehitro sprejetih stališč in zaključkov, ki ne odražajo tistega, kar smo vsi želeli, veliko razprav.

Te razprave so mnogokrat kritične in konstruktivne, so pa tudi take, da ne prispevajo veliko k temu, da bi se začele stvari izboljševati, temeljito korigirati. Kongres bo gotovo razpravljal o vsem tem. Da bi spoznali, kako mislijo o takih vprašanjih naši delegati, smo jih zaprosili, naj nam odgovore na nekaj vprašanj.

ČUK EDVARD, študent elektrotehnike:

— Glede na to, ker vsebinska reforma študija še ni izvedena, se javljajo pogoste napake, ki so povod govoricam, da reforma v taki obliki ne ustreza. Se ti zdi, da so te govorice upravičene?

— Glede na to, da je stopenjski študij na Elektro fakulteti najstarejši na ljubljanski univerzi, mislim da imamo pri nas nekaj praktičnih izkušenj. Drži sicer, da je tako med predavatelji kot med študenti precej močno mnenje, da bi bil paralelni način študija boljši kot stopenjski, vendar sedaj, ko imamo stopenjski študij že uveden, izhajamo iz slabih in dobrih lastnosti tega.

Študijska komisija pri Fakultetni upravi je sicer precej delala na učnem načrtu stopenjskega študija, vendar so vsebinske spremembe v programih dokaj majhne. Ravno v tem je po mojem vzrok, da pri nas reforma ni uspela v taki meri, kot bi sicer lahko. Glavni problem, ki se je pri tem pojavil, so nerealni prestopni pogoji iz prve v drugo stopnjo. Če hočemo namreč ustvariti iz gimnazijca starega kova že po dveh letih študija za prakso uporabnega elektrotehnikarja z višjo izobrazbo, je nujno, da poleg osnovnih teoretskih predmetov poslušajo študentje predvsem predmete praktične vsebine. Ravno v tem se mora namreč odražati inverzija. Vse to pa program prve stopnje tako zgosti, da postane za povprečnega študenta pretežak. Iz tega sledi, da je treba z reformo študija na univerzi najprej korenito reformirati študij na srednjih šolah. Ze prej sem omenil, da so prestopni pogoji prehud. Zakaj? Zaradi tega, ker želijo, z izjemo nekaj posameznikov, vsi študentje končati štiri letni študij. Verjetno pri tem tudi titula magistrja pomeni. Glavni vzrok pa je prav gotovo nezanimanje prakse za diplomante prve stopnje. Pred kratkim smo imeli na fakulteti sestanek štipenditorjev (bilo je okrog 30 predstavnikov), s štipendisti. Med ostalimi vprašanji je bilo celo večkrat zastavljeno vprašanje, ali praksa sploh potrebuje strokovnjaka I. stopnje. Nihče od navzočih ni (hotel) odgovoriti na to vprašanje. Nam, predstavnikom študentov, je bilo do sedaj jasno, da je potrebno zagovarjati stopenjski študij in celotno reformo. Toda po takem sestanku se menda upravičeno vprašam, kje imam zaledje. Štipenditorji nočejo štipendirati študentov I. stopnje, tako je bilo ogromno prošenj odklonjenih. Študentje ne vidijo ustreznih delovnih mest v proizvodnji, na katerih bi se zaposlili, ker jim praksa tega ne pokaže. Človek po vsem tem dobi vtis, da se z reformo ukvarjajo samo najvišji oblastni organi, medtem ko je za vse to praksa indiferentna ali neseznanjena.

Zaradi teh in podobnih problemov, ki so še nerešeni, se na naši fakulteti še veliko razpravlja o upravičenosti in obliki reforme. Mnenja sem, da je bila reforma nujno potrebna, v iskanju najboljše rešitve pa naj nam priskoči na pomoč predvsem praksa. Dolžnost fakultet in njihovih organov pa je, da potem, ko so potrebe prakse znane, ustvarijo take študijske načrte, ki bodo hotenjem in težnjam reforme v polni meri ustrezali.

JOŽE SPACAL, študent umetnostne zgodovine:

— Velikokrat govorimo o premalo poglubenem in študentom premalo prilagojenem idejnem delu. Kakšne oblike in kakšne vsebine naj bi po tvoje to delo dobilo, da bi zajelo in zadovoljilo res

najširše množice študentov?

— Z izobraževanjem razvijamo, oblikujemo in humaniziramo intelektualno stran človekove duševnosti. Zdi se mi, da se tega premalo zavedamo.

Naša družba pričakuje z univerze zrelega, zgrajenega človeka, tako na strokovnem kakor tudi na družbenem področju, zato mora biti vsebina strokovnega in idejnega izobraževanja tesno povezana.

Izobraževanje je dolgotrajen proces, zato bo rezultat zadovoljiv in uspešen samo takrat, ko bo naše delo načrtno in

kar v strokovnih predavanjih ne more dobiti. Vsako predavanje in diskusija pa naj ima za cilj čimbolje osvetliti določeno snov, predvsem pa naj se idejno jasno opredeli. Prilagojena morajo biti predavanja željam in interesom študentov. Tako bodo postale katedre več kot samo potreba, ker se bo v njih čutilo močno študijsko dopolnilo.

Predavanja bi morala bolj zajemati aktualne dohodke v svetu in doma, kot so v zadnjem času 22. kongres KP SZ, Kongo, Kuba, naša nova ustava, načrt družbenega razvoja, polemika Čosić — Pirjevec.

In vendar z vsemi temi oblikami ne moremo aktivno vključiti v idejno izobraževanje vseh študentov. Zato ne bi bilo slabo, če bi nam uspehi na katedri ali drugih predavanjih lahko pritegnili v debato v letnikih tudi študente, ki predavanjem niso prisostvovali. Tako bi nam uspelo vključiti tudi tako imenovane pasivne študente.

Center za marksistično vzgojo se mi ne zdi zastarela oblika. Morda naj bi bil neka višja stopnja idejnega izobraževanja za vse tiste študente, ki se želijo poglobiti v študij marksizma. Osnovne oblike idejnega izobraževanja morajo biti na posameznih fakultetah, oddelkih in letnikih. Po novi študijski reformi ostaja študentom malo prostega časa. Zato ga je treba smotrno izkoristiti.

SIMAC RUDI, študent ekonomije:

— Veliko časa si delal na socialno-

primanjkujejo sredstva za sklade, zato se v veliki večini primerov v kreditne sklade spreminjajo že itak skromni štipendijski skladi.

Vse to kaže le na slabo stran štipendijske politike. Celotni ta sistem bi bilo treba sanirati in ga postaviti na nove principe, ki bi predvsem upoštevali našo kadrovsko politiko. Skratka, štipendije naj dobijo ljudje, ki so jih potrebni in katerih sposobnost jamči, da bo družba dobila tako iskan kader.

KOČJANČIČ JANEZ, študent prava:

— Sveti letnikov so se uveljavili in upravičili svoj obstoj. Glede na razprave o tem, da bi bilo potrebno njihovo vlogo še bolj poudariti, nas zanima, v kateri smeri naj bi se odvijal njihov nadaljnji razvoj?

— Razširitev pristojnosti svetov letnikov bi morala biti po mojem mnenju nadaljnji korak pri demokratizaciji, decentralizaciji in utrditvi sistema družbenega upravljanja na univerzi. Sveti letnikov bi najlaže reševali večino konkretnih študijskih, socialno ekonomskih in drugih vprašanj in bi s tem v marsičem razbremenili fakultetne svete, ki naj bi potem le usmerjali celotno politiko visokošolskih zavodov v smeri, ki jo narekujejo družbene koristi. Zato je tudi nujno, da se v fakultetnih statusih jasno določi razširjena vloga svetov letnikov in da se njihove pristojnosti na eni in fakultetnega sveta na drugi strani pravno razmeji. Prav tako bi bilo treba v teh statutih določiti, da so fakultetni sveti po suge-

ko bomo skupno s predavatelji zavestno gradili mladega človeka od takrat, ko pride na univerzo.

Redni študentje v glavnem z zanimanjem in interesom sledimo strokovnim predavanjem. Ponekod so dobro sociološko interpretirana in idejno prilagojena naši družbeni stvarnosti. Ponekod pa je čutiti rahlo vulgarizacijo ali pa tendenco po indiferentnosti interpretacije. Predavatelji morajo podajati snov v duhu nove študijske reforme, kajti zavedati se morajo, da prav v okviru strokovne snovi lahko največ prispevajo pri oblikovanju lika našega intelektualca. Študentje moramo biti kritični pri sprejemanju študijske snovi. Če že ne moremo pri vseh predavateljih vplivati na vsebino predavanj, pa lahko zahtevamo, da so vse seminarne, seminarne in diplomske naloge grajene na sociološki osnovi. Tu moramo prav komunisti odigrati svojo vlogo in svojim kolegom pomagati z nasveti.

»Uvod v družbene vede« lahko veliko pripomore prav v tej smeri. Vendar bi po mojem moral biti ta predmet posameznim strokam bolj prilagojen.

Tudi Zveza študentov lahko veliko prispeva pri duhovni obogatitvi mladega človeka. Svobodne katedre, ki so se uveljavile kot ena izmed najboljših oblik našega idejnega dela, lahko dajejo študentu tisto,

ekonomski problematiki študentov. Katerih bistvenih vprašanj s tega področja bi se moral kongres lotiti in nakazati smernice za njihovo reševanje?

— Prvo vprašanje, ki se mi zdi obenem najvažnejše, je vprašanje štipendiranja, ali kakor se v zadnjem času imenuje, vprašanje štipendiranja in kreditiranja.

Ze dalj časa tečejo razprave o tem, da naj kreditiranje nadomesti sedanjo obliko štipendiranja. V začetku se je govorilo, da štipendije ne nudijo več možnosti za študij vsem, ki so jih potrebni, da je sistem skorumpiran, da se preveč upošteva sistem vez in poznanstva ipd. Kreditiranje naj bi se razširilo na vse in bi bila s tem dana možnost študija vsem. Dajale naj bi jih Komunalne banke, kjer bi bili vsi študentje, ki so študijsko sposobni, tudi kreditno sposobni. Dana je bila možnost, da bi banke kredit v celoti, ali vsaj večjem delu, pri nizkih obrestih odpisale.

Danes zgleđajo stvari precej drugače. Ponekod dajejo kredite banke, ponekod podjetja, ponekod je to osnovni sistem, ponekod dopolnilni itd. Odpisi so majhni ali jih sploh ni. Pokazalo se je tisto na kar smo ves čas opozarjali, da so namreč krediti v teh pogojih nesprejemljivi. Sistem je presajen iz držav z drugačno razvojno stopnjo in ureditvijo. Ob tem

stijah in predlogih svetov letnikov dolžni razpravljati in sklepati. Na koncu naj še poudarim, da naj bodo sklepi svetov letnikov vedno strogo obvezni za vse tiste, ki jih sprejmejo, kajti tudi pri sedanjih svetih letnikov je popolnoma napačno mnenje, da so ti zgolj študentska institucija, kjer naj študenti profesorje o svojih problemih le informirajo.

ZIMSEK ANTON, študent gozdarstva:

— Bi nam hotel povedati o čem boš na kongresu diskutiral?

— Na kongresu bi želel spregovoriti nekaj besed o vprašanju nizkega odstotka vpisanih slušateljev univerze visokih in višjih šol v Ljubljani, ki so iz vrst delavske in kmečke mladine. Ugotovili smo, da se ta skupni odstotek giblje v zadnjih letih nekoliko pod 30%. — v lanskem šolskem letu 15 odstotkov delavske mladine in nekaj manj kmečke (podatki Zavoda za statistiko LRS). Odstotek je v primerjavi s celotno družbeno strukturo zaskrbljujoče nizek. Jasno nam je, da je takemu stanju v veliki meri botrovala neurejena kadrovska politika in da je naša dolžnost, da z zdravim štipendiranjem, predvsem s skrbno izdelanimi štipendijskimi pravilniki to vprašanje uredimo. Pogoji za to pa je predvsem resna kadrovska politika.

Eno najzanimivejših srečanj na Švedskem je bilo prav gotovo srečanje s kapitanom Galvaom, gotovo največjim Salazarjevim nasprotnikom. Ali vam kaj pove izraz njegove obraza?

UTRINKI KONTAKTNEGA ŠTIPENDISTA

- Nekaj o študentih
- Na koncu avle – kavarna
- Družabni večeri, ki so se sprevrgli v debatne večere
- Še nekaj o zabavi
- Srečanje s kapitanom Henrikom Galvaom

Srce študentovskega življenja je Akademsko Föreningen ali A. K., kakor na kratko nazivajo študentje to stavbo, kjer ima svoje prostore univerzitetni odbor. Po naše bi rekli U.O. To je starinska stavba poleg univerzitetnega poslopja. V njej so prostori za odbor in par večjih dvoran za študentovske prireditve. Da je življenje zelo razgibano spoznaš že takoj, ko vstopiš v avlo. Zidove prikriva množica plakatov raznih velikosti. Na enem je vabilo za ples, na drugem je vabilo za predavanje, tretje spet vabi člane konservativne stranke na debatni večer itd. Tu imajo vsak svojo razglasno tablo, takozvane »nations«, kar bi v našem študentskem življenju pomenilo pokrajinske klube. Tu razglasajo vsa pokrajinska združenja študentov. Od tvojih poplavljenih razglasov in vabil. Plakati so kot običajno pri študentih pisani in res duhovito karikirani. To je prvi vtis, ki mnogo pove.

To je velik lokal, udobno ter okusno opremljen in zaradi tega prav gotovo edinstven. Ogromen prostor je z udobnimi naslonjači razbit v manjše zaključene enote. Na sredi je majhen vodomet in s slik po stenah nemo gledajo na mladi rod kralji, (kdo ve, katere zaporedne številke), kako izgubljajo čas v neskončnih debatah. Pravijo, da je ta prostor še posebej nevaren za družbe, ki se tu politično uveljavljajo v neskončnih diskusijah in modrovanjih. Starejši pridejo tja le za kratek čas, na konico in kratek pomenek. V naglici preletijo novice v časopisih potem zopet hitijo. Tu se slavljajo izpiti in podobne svečanosti. Vsekakor zelo prijeten kraj, ki pa je v nasprotju z našimi kavarnami tih in miren, kar odgovarja mirnosti njegovih obiskovalcev. Obrazov ne vidiš toliko kot časopisov in dim, ki se dviga iznad visokih naslonjačev.

Družbeni večeri, ki so se sprevrgli v debatne večere...

Študentje so kot vsi Švedji zelo prijazni in družabni. Med študenti je raširjena navada, da se vabijo na družabne večere. Povabilo na kavo ali čaj pomeni kramljanje, ki se ob sveči razvleče dolgo v noč. Bli sem na velikih takih večerih, toda žal so se vsa končala z burnimi debatami, tako, da po glasnosti skoraj niso spadale v sobo, kjer je romantično mežikala sveča. Pogovor se je takoj zasukal na politično plat. Po nekaj izkušnjah sem postal previden, ker sem hotel obdržati pogovor na drugih stvareh, da ne bi zamoril deklet, ki so bila vedno ob strani. Nič ni pomagalo! Šlo je vedno po istem kopitu! V začetku pogovora sem se bolj branil in na koncu, ko sem nasprotnika bolj spoznal, sem vračal v istem tonu. Niso pa bili to spori! Zelo priljubljena tema je bila demokracija. Končali smo pa vedno pri Marxu, kjer sem se počutil bolj doma kot oni. Posebno glasno je bilo, če so bili zraven študentje, ki so pripadali konservativni stranki. Nekoč je eden stopil k polici s knjigami in ob splošni pozornosti izlekel biblijo in

vprašal: »Ali ni Marx in njegov Kapital zastarel in ali niso resnice, ki se jih oklepate stare, kot resnice v Bibliji, katero zametujete. Pri tem se na iliti način oklepate dogem iz Kapitla kot mi iz Biblije?« Odgovoril sem mu kratko, da njegovo vprašanje kaže vse njegovo nepoznavanje Marxovega nauka, ki je vedno poudarjal boj proti dogmi in vedno izhajal iz dialektičnih načel. Pri tem sem mu citiral Marxovo misel: »Moje ugotovitve jemljite kot vodilo in iznajdajte iz konkretne situacije.«

Nekoč sem se razburil, ko mi je nek komunist očital, da smo nesolidarni. Pri tem pa je povzdignil pogumno malo Albanijo. Blizal se je ravno čas XXII. kongresa KPSZ. Čez nekaj dni sem ga zopet srečal, tokrat je Hruščev že napadel albansko vodstvo KP, in postavil sem mu nevedno vprašanje, kaj misli o solidarnosti med KP Albanije in PKSZ. Takih večerov in pogovorov je bilo polno, toda skoraj vsi so bili podobni.

Plesi so kaj pogostni in priljubljeni. Za časa svojega bivanja sem bil na plesu nekajkrat, vsakokrat sem dobil drug vtis. Najbolj množičen je bil ob obisku študentov z Danske. Ples v več dvoranah hkrati, veliki orkestri in množica ljudi. Deklet je bilo veliko in veselo je bilo. Tu ni nihče preveč spraševal, pac pa se je v splošnem razpoloženju iskalo veselih obrazov, pripravljenih zaplesati. Tipično množično veselje. Dekleta so nekoliko manj zadržana.

Drugič sem plesal v baru. Nič kaj posebnega. Bar kot pri nas. Nekoliko več teme in muzika je bolj rezko udarjala na ušesa. Družbe so bile zaključene. Tudi tu nisem opazil neke razlike od naših plesov.

V tretje sem bil presenečen, ko sem šel na ples v Zadnji, najbolj umazan salon na dvjem zapadu, kot je pisalo na plakatu. Obstal sem pred vrati, nad katerimi je pisalo The Last Dirtist Salovn. Nenadoma sta planila ven dva kavboja in me skoraj podrla. V rokah sta imela dve strašni pištoli na vodo. Vstopil sem in se takoj postavil ob isteno, kajti ples je bil divji. »Jazz-band« je divje posnel stari New Orleans — po tonu in obleki. Nad njimi je bilo drevo za obešanje in obešen slamat mož z napisom: I died, and boots on me. Po dvorani pa je valovila množica kavbojskih klobukov med krčkanjem in streli. Dekleta so bila oblečena kot fantje in tudi obožene. Nekatere so bile tudi bolj pomankljivo... kar v hoola-hop nogavice brez krila in modrčkkih... Brez besede sem opazoval — moja spremljevalka se mi je smejala. Pokazala mi je skozi okno. Groza! Tudi zunaj samj kovboji. Zaku-rili so ogenj in pekli kokoši, se smejali, streljali in prepevali. Poudariti pa moram, da so bili po večini vsi kavboji bruci ali eno leto stari bruci (lanski). Od zunaj je gledalo nekaj starejših ljudi z začudenjem, kam pelje sodobna mladina.

Nekega dne sem med množico plakatov v avli AK opazil enega s sliko Henrika Galvaom. Kolega s Švedske mi je takoj po-

vedal, da bo v kratkem prišel v Lund Galvaom, ki bo ob dogodkih na ladji »Santa Maria« govoril študentom o Portugalski in trenjih, ki so našla zunanji izraz v dogodkih na luksuzni ladji.

Povedali so mi, da študentje vabijo politične osebnosti iz raznih dežel z namenom, da jim predavajo o aktualnih vprašanjih v njihovih deželah. Prav tako so ob dogodkih na ladji »Santa Maria« povabili portugalskega veleposlanika iz Stockholma. Ta seveda ni bil pripravljen, zato je iskal vzrok, da bi odpovedal. Našel ga je takoj. Študentje so ga povabili po telefonu in pri tem zagrešili »neodpustljivo rapako«. Titulirali so ga z Mister in to mu je bilo dovolj. V odgovor jim je povedal tole: »V svoji dolgoletni praksi se mi še ni dogodilo, da bi me kdo nazval z Mr. Jaz sem excelenca! Ne pridem predavati!« Študentje si niso belili glave. Namesto njega so povabili kapetana Galvaa. Takoj je zabrel telefon in glejte, klicali so s portugalske ambasade. Sledilo je več telefonskih pogovorov. V vseh je njegova excelenca poskušala odvrniti študente od tega nezastlišanega početja. Študentje so bili trmasti. Njegova excelenca pa je še kar naprej klicala po telefonu in govorila študentom, da naj ne vabijo tega pirata. Nazadnje so mu študentje odgovorili, zakaj sam tega ne stori in ne pve vse kar čuti do Galvaa. Skratka, povabili so še njega. Tedaj je njegova excelenca pozabila na primerno ponašanje in re preveč pazljivo odložila slušalko. Sledila je rahla diplomatska epizoda ali rahlo neroden položaj za diplomate. Potem je nekega dne pričel Galvaom.

piratstvom in v kratkem opisal potek dejanja. Dejal je, da sama akcija ni bila tako težka kot so bile priprave nanjo, ki so se vršile v tajnosti. Tajnost je bila tako popolna, da so šele na krovu izvedeli vsi udeleženci akcije za namen. Poudaril je, da je bil cilj tega dejanja opozoriti svetovno javnost na razmere, ki vladajo v Portugalski.

Sledila so vprašanja, ki so zanimiva, ker kažejo na miselnost študentov.

Prvo vprašanje je bilo zelo karakteristično in je vsebovalo še bolj karakterističen odgovor. Postavil ga je študent iz Lunda in se je glasilo: »S čim naj podpremo vašo akcijo, kapetan Galvaom? Ali bi bil dober bojkot v trgovini?«

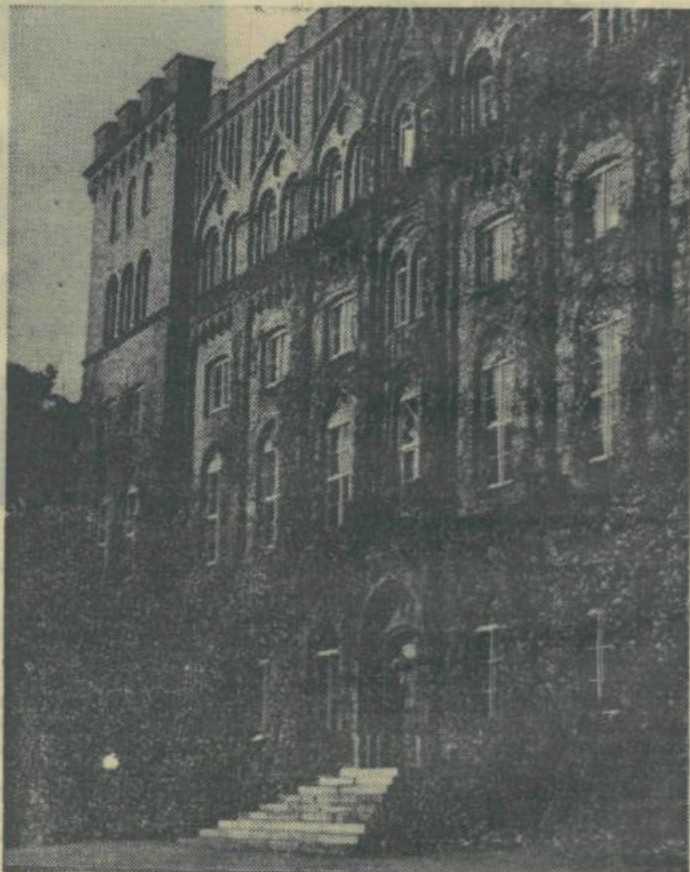
Odgovor: »Pomagate nam lahko samo na en način in sicer s tem, da nas moralno podprete.«

Naslednje zanimivo vprašanje je postavila z boječim glasom drobna srednješolka: »Kakšno vlogo ima cerkev?«

Galvaom je odgovoril, da ima ta važno vlogo zaradi zakoreninjenosti cerkve, kar je karakteristično za vse zaostale dežele. S preočitim izrabljanjem cerkve pa Salazar sam zmanjšuje vpliv cerkve med verniki. Potem je vprašal nek srednješolec? »Ali je vaša organizacija uradna?«

Galvaom je namrščil obrvi in hudomušno odgovoril: »Ne, naša je anti-oficijalna!«

V nekoliko neroden položaj ga je spravil študent iz Alžirije z naslednjim vprašanjem: »Ali ne bi bilo dobro, če bi se vaša opozicija združila z gibanjem v Ango-

Sedež univerzitetnega odbora v Lundu z znamenito fasado, ki je zaščiten kot kulturni spomenik. V tej stavbi je center organizacijskega, kulturnega in družabnega življenja lundskih študentov

V Lundu so ga pričakali študentje v nabito polni dvorani. Burno ploskanje je naznanilo njegov prihod in vse oči so se obrnile po dvorani. Galvaom je temperamentno odzdravil z rokami, kot so temperamentne vse njegove kretnje in hoja kljub letom. Njegov obraz je skoraj hudomušen in vedno pripravljen za smeh. Izza črnih obrobjenih očal pa motrijo njegove nemirne oči.

V svojem govoru je uvodoma pojasnil razliko med revolucionarnim dejanjem in

li v skupno fronto. Nadalje mi prosim odgovorite samo z da ali ne, če je v programu revolucionarne vlade predvidena svoboda za Angolo?«

Vprašanje je bilo točno določeno, odgovor pa bolj splošen. »S svobodo za Portugalsko bo prišla tudi svoboda za Angolo. Sicer pa bo čas za razpravljanje takrat.«

Alžirski študent se je z vidnim nezavoljstvom zahvalil. Očitno je pričakoval bolj jasn odgovor.

Rudi Simac

Vrata univerze so zaprta

Nedavni tragični dogodki v Iranu so potrdili, da dežela, sicer bolj poznana po zakonskih pripetljivih perzijskega šaha, doživlja že dalj časa boleče družbene premike. Začarani krog, v katerem se je znašel sistem državne ureditve, temelječ skoraj na klasičnih fevdalnih nosivcih, ne obeta, da bi polovičarski ukrepi, ki jih skuša uveljaviti prosvetni patricij dr. Aminij, zadovoljili tiste sile v deželi, ki jim je pri srcu prerojeni Iran.

Zakaj pravzaprav gre? Ob prevzemu oblasti je premier dr. Aminij obljubil, da bo deželo, z uresničevanjem revolucionarnih ukrepov na vseh področjih družbenega življenja, pripeljal do splošnega napredka. Že od vsega začetka je skušal z drastičnimi ukrepi zajeziti za naše pojme nesluteno korupcijo, izvesti agrarno reformo in prisiliti tuje petrolejske družbe, da bi plačevale več kot doslej.

Prva ovira, na katero je naletela vlada, je bila agrarna reforma. Fevdalci naj bi zemljo proti odškodnini, ki bi jo plačala država, prepustili kmetom.

Vendar je reforma sprožila vrsto zapletenih problemov. Kako naj kmetje obdelujejo zemljo, če nimajo potrebnega orodja, oziroma če ni njihova last,

če nimajo semena in so brez živine? Če pri vsem tem še upoštevamo dejstvo, da kmetje nimajo denarja, najmanj pa toliko, da bi od nekdanjega veleposesnika odkupili najnujnejša proizvodna sredstva, se zdi popolnoma razumljivo, da so široke kmečke množice s takšno agrarno reformo nezadovoljne.

Politika Aminijeve vlade je povzročila razočaranje v vrstah tako skrajne desnice, kot pri levičarsko usmerjenih množicah. Skrajna desnica — veleposesniki, bančniki, visoki oficirji v vojski in visoko uradništvo, se je zbal za svoje koristi, levičarske sile, združene v Narodni fronti, pa vidijo v Aminijevi politiki iskanje kompromisnih rešitev in nekakšen političen slalom med osrednjimi družbenimi silami.

Ni slučajno, da so prav študentje in dijaki prvi sprožili val demonstracij proti vladni politiki. En študent je bil ubit, 120 pa jih je bilo ranjenih, vendar te žrtve niso ustavile njihove akcije. Studentom se je pridružil prebivalstvo. Demonstracije so se razširile iz prestolnice v druga mesta.

Osrednja politična sila Narodna fronta, ki terja temeljitejše reforme, v množičnem popolnoma enake načrtom, za

Teheranske semestralne počitnice

katere se je zavzel nekdanji premier dr. Mosadek, sedaj 83-letni starček, ki živi v prisilnem domicilu, je pritegnila študente in drugo mladino. Prerajeni Iran, ideja, ki jo je poskušal uresničiti Dr. Mosadek, žene pred puške vladne policije študentovsko mladino, ki kot vse kaže, ne bo odnehala.

Bolj kot kogar koli drugega je Aminijeva vlada razočarala mladino in mlado inteligenco, to tem bolj, ker je ta videla v njenih obljubah ureditev zanjo težavnega položaja. Problemi mlade generacije v Perziji so bolj pereči kot kjer koli drugje. Nezaposlenost intelektualcev je procentualno približno enaka nezaposlenosti proletariata. Zlasti zaradi, kot je zapisal nek novinar, pravcate biblijske zaostalosti dežele in pa seveda spriča sistema, ki mimo veljavnih predpisov ureja podeljevanje služb. Razumeti je namreč treba, da je služba v Perziji pojmovana kot prilika za veliki vpliv. V prvi vrsti je zanjo treba imeti zveze. Zato ni nič nenavadnega, da dobijo najboljšje službe ljudje iz vrst veleposesnikov ali velike buržuzije, čeprav nimajo zanje predpisane izobrazbe.

Takšne razmere so znova viliše življenje zamislil bivšega premiera dr. Mosadeka. Med demonstracijami so študentje zahtevali naj ponovno po desetih letih zasede položaj premiera.

Dr. Aminij ne uživa podpore mlade generacije. To dokazuje tudi njegova izjava, ki jo je dal dopisniku »Figara«.

»Naša študentovska mladina se navdušuje nad romantičnimi idejami, ne

loči med nacionalizmom in parlamentarizmom, ko vzklika svoboda, misli s tem na volitve, reforme in na službe za nezaposlene intelektualce. Popolnoma prav ima, ko terja reforme in službe za nezaposlene intelektualce. Popolnoma prav ima, ko terja reforme, te so tudi naš namen, na napačni poti pa je, če misli, da bo novi parlament iznašel magično formulo za prepород naše družbe...«

Videti bo morala, da politične stranke niso nič drugega kot sindikati zasebnih apetitov... opozicija ni konstruktivna, ni nič drugega kot protiimperializem, ki se je preživel.«

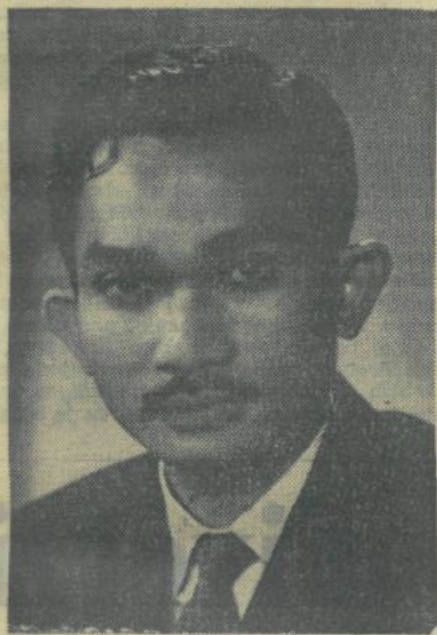
Izjava jasno pravi, da se Aminij zaveda, da se mladina navdušuje nad Narodno fronto ter, da zastopa celo leva stališča da se ne strinja z vladno politiko.

Po prvih študentovskih demonstracijah je Aminij dejal, da so te delo komunistov in Narodne fronte ter nekaterih bogatih fevdalcev, ki so jih finansirali. Za tem, ko so se demonstracije razširile, je svojo izjavo popravil in dejal, da so demonstracije delo nekakšnega komunističnega direktorija, ki ga podpira severni сосед.

Študentje v Iranu so dokazali, da so močan političen činitelj, čeprav njihova vloga ni samostojna. Na tehničarje notranjega razmerja sil utegnejo zaigrati vedno bolj pomembno vlogo. Ni izključeno, da njihove želje ne bodo uresničene, le če bodo tesno povezani z ostalimi naprednimi silami, ki težijo za novo, prerajeno, napredno Perzijo.

SI —

Delavni Indonezijci

Sredi januarja je ljubljanska sekcija Zveze indonezijskih študentov v Jugoslaviji v sodelovanju z mednarodnim klubom priredila v kavarni študentovskega naselja predavanje o problemu zahodnega Iriana. Predaval je predsednik Zveze SIDHARTO WARDOJO, študent germanistike v Ljubljani. Za razumevanje je na kratko ponovil zgodovino republike Indonezije, opisal nekatere narodne običaje in navade in poslušavce seznanil z indonezijskim načinom življenja. Potem je podal kratek pregled razvoja dogodkov okrog spornega dela otoka in razložil upravičene težnje Indonezijscev do tega ozemlja. Na kratko je opisal jezik in kulturo prebivalcev. Zahodnega Iriana in poudaril, da tako jezik, kot navade prebivalcev kažejo na to, da je ta otok del njihovega etničnega ozemlja. Zna-

no je, da skušajo Nizozemci dokazati ravno nasprotno.

To je bila obenem tudi prva vidnejša manifestacija Zveze indonezijskih študentov v Ljubljani. Ta organizacija vključuje vse indonezijske študente, ki študirajo pri nas in prejema naše štipendije, nekaj pa je tudi takih ki študirajo na lastne stroške, oziroma prejema štipendijo svoje države. Ta organizacija (z originalnimi kraticami PPI), je del širše organizacije, ki povezuje vse indonezijske študente v Evropi. Ustanovili so jo sami študentje z željo, da bi v njenem okviru reševali vse probleme, s katerimi se pri študiju izven domovine srečujejo. Glavne naloge te organizacije so, da rešuje in skrbi za socialne probleme svojih članov, da jih vzpodbuja pri študiju, da skrbi za disciplino in da se povezujejo z družbo kateri članj za časa študija so. Sedež te širše organizacije je trenutno v Moskvi, na rednih dvoletnih sestankih pa izvolijo novo vodstvo in določijo nov koordinacijski center. Organizacije po posameznih državah imajo svoj avtonomen status, skupine s posameznih univerz pa imajo svoje komisariate. Tako v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu. PPI ni politična organizacija in ne prejema finančne pomoči od ambasade ali vlade.

V zvezi z zahodnim Irianom nam je predsednik indonezijskih študentov v Jugoslaviji Sidharto Wardojo povedal: »Indonezijski študentje imajo v podpori, ki jo nudijo vladi, že tradicijo. Saj so l. 1945 v narodni revoluciji imeli celo svojo armado. Tudi jaz sem bil v tej armadi 4 leta. Zato tudi zdaj popolnoma podpiram svojo vlado v težnji po priključitvi tega otoka. Nekega dne se bodo prebivalci zahodnega Iriana prav gotovo lahko vrnili pod rdečebelo zastavo Republike Indonezije.«

J. P.

AVSTRIJA — Socialistična zveza študentov Avstrije je povabila več kot 80 študentov iz afriških in azijskih držav proti koncu preteklega leta na seminar v Salzburgu. Glavna tema seminarja je bila panafrikanizem in evropska integracija. Udeleženci seminarja so obiskali tudi nekatere avstrijske industrijske objekte, pozdravil pa jih je tudi podkancler dr. Pitterman.

BELGIJA — V februarju bo organizirana mednarodna razstava študentovskega tiska pod pokroviteljstvom Flamskega centra za študentovski tisk in nekaterih drugih belgijskih in tujih organizacij. Namen razstave je doseči tesnejše stike med uredništvii zastopanih listov in pretresti tehnične težave pri izdajanju Razstava, prva take vrste, bo najprej odprta v Antwerpnu, potem pa jo bodo prestavili še v nekatera druga belgijska mesta in po možnosti še v sosednje države.

ČSSR — Komunistična partija Češkoslovaške je sklenila, da bo sprjemala v svoje vrste ne samo delavce, ampak tudi študente. Za te naj bi bil ta korak vzpodbuda za boljše študijske uspehe. Vendar pa se ne zgodi redko tudi prav nasprotno. Mnogi študentje smatrajo članstvo v Partiji kot pogoj za napredovanje brez truda. Mnogi mislijo, da so storili svojo dolžnost, če so družbeno aktivni; študij smatrajo za nevažno stvar. Zdaj se univerzitetni partijski komiteji trudijo, da bi to stvar zajezili.

FINSKA — Enoletno delovanje mednarodnega študentovskega kluba se je izkazalo kot zelo uspešno. Klub je pritegnil v svoj krog večino tujih študentov v Helsinkiju in jim dal možnost, da navežejo tesnejše stike s finskimi študenti. Vodstvo kluba je prirejalo različne prireditve skoraj vsak dan v tednu, organi-

TELEGRAMI

ziralo pa je tudi tečaj finskega jezika, ki se ga je udeležilo nepričakovano veliko študentov. Skupaj z lokalnimi sekcijami AIESEC in IAESTE so priredili precej ekskurzij po deželi, kjer so obiskali različne industrijske objekte in jezersko področje centralne Finske. Vodstvo kluba je skrbelo tudi za stanovanje in službe tujih študentov.

ITALIJA — V začetku novega akademskega leta so italijanski študentje in asistentje ponovno protestirali pri vladi zaradi nezanimanja, da bi rešila težek položaj, v katerem so italijanske univerze. Izjavili so, da vlada ne namerava karkoli spremeniti in da odgovarja na študentovske zahteve z nezadostnimi ukrepi.

— Studentovske delegacije sedmih evropskih držav (Zahodna Nemčija, Avstrija, Francija, Velika Britanija, Italija, Nizozemska in Svica) so na mednarodnem seminarju v Zahodni Nemčiji izvolile pripravljalni odbor za ustanovitev Evropske študentovske zveze. Na konferenci, ki bo aprila v Cambridgeu, bodo diskutirali o programu aktivnosti te nove zveze. Ustanovitev je planirana za jesen 1962

POŠTENOST NA VEŠALA

danput govorilo o nekoj kolegici, kojoj su ukrali jopicu. Neznam baš tačno, ali mislim, da je bilo to za Novu godinu... itd...

Niso lovske

In še in še. Izjave, izjave. Okradene obiščem v naselju in poslušam zgodbe, ki so si zelo podobne, le »predmet poslovanja« se menja. Spisek najbolj mikavnih stvari, ki dobijo noge, je pester: kombineže, hlačke, nedrčki, nogavice (pazite na znamko!), robčki, rute, redkeje čevlji, pa potovalne torbe, kovčki, pralni praški, dežniki, denarnice z gotovino, izkaznicam ali brez njih, skledice, kjer se namaka perilo, skodelice za kavo; pri fantih pa kar obleka, zelo pogosto pa »tehnični predmeti«: dinamo, reflektor, sedlo pri kolesu. Nekomu so baje v eni noči demontirali kolo tako strokovno kot v mehanični delavnici. Seveda, o krivicah in posameznih delih ni bilo nikakega sledu... V tretjem bloku smo za šalo začeli računati: v enem šolskem letu 30-40 prilastitev tuje lastnine, vsak mesec obvezno trije primeri. Število kraj se poveča zlasti med prazniki, ko stanovalci odhajajo domov, teh pa kot je znano nihče do zdaj še ni pregledoval. Vrednost ukradenih predmetov v enem mesecu se giblje okrog 20 tisoč dinarjev, če ne računamo izmaknjene gotovine. Temperatura narašča in sumnje tudi. Pogledimo si par primerkov iz tretjega bloka.

Ondan me je kolegica ustavila na stopnicah in reče:

»Da ti vidiš, kako v Naselju kradejo!... Ja vsak dan kaj zmanjka. Meni so prejšnji teden sunili kombinežo, včeraj pa so spet kontrolirali, ker so eni ukradli nogavice in srajco, ki jo je sušila za fanta... Prvič, kar se poznata ji je dal oprat srajco. A si misliš...! Saj ni bilo prvič. Kdorkoli gre v Naselje na obisk in se vsaj malo časa ustavi pri dekletih, pride beseda tudi do tatvin. Sicer niso to gangsterski »podvigi« iz časov Al Capponeja, v bistvu pa gre za zmikavtske akcije, ki so zlasti aktualne pri dekletih. Najbolj razvpita v tem pogledu sta peti in tretji blok. Sicer pa berite dalje.

Kličemo 23-210

Vsak blok povrsta. Navajamo samo mejne primere. Peti blok:

»Prosim predsednico!«
»Je ni.« Udarim kar na slepo: »Starešino trakta.«

»Halo, Tribuna tu. Kolegica, ti je kaj znano, da kradejo v Naselju?«

D. B. se sprva obotavlja, potem pa:
»Oh, seveda, strašno, dnevno kaj zmanjka. Robčki, spodnje perilo, dežniki. Sploh ne sušimo v kopalnici ničesar, kar je kaj vredno... itd.«

»In ničesar ne veš, da bi koga prijeli?«

»Saj so kontrole, pa nič ne pomaga. Jaz, jaz... si sploh ne morem zamisliti, da bi mi mogla kolegica, s katerimi se vsak dan, vsak hip srečujem, kaj takega narediti. Pa vendar...«

Četrty blok. Fantje.
Kličemo kar vratarja. M. D. ne ve ničesar.

»Sem že dve leti v naselju, pa ni še nič zmanjkalo. Svoje stvari lahko pušiš kjerkoli, pa se jih ne dotaknejo,« pravi.

Halo, centrala. Tretji blok, prosim. V vratarnici: P. F.

»Kradejo?«
»Ne morem odgovoriti niti pozitivno in niti negativno. (Punca, pušti diplomacijo!) Meni še niso ničesar ukradli. Ja, na sestankih se pritožujejo...«

Se malo naokoli: Šesti blok, Spet fantje.

Najprej vprašanje vratarju. Zdelo se mi je, da sem ga videl, kako je naredil dolg obraz. Potem je kolega B. M. izjavil slovesno.

»Oprosti, ampak jaz tole pa prvič slišim.«

»Prvič?«
»Da, prvič!«

Prvi, ki pride mimo vratarnice je V. M. Tudi ta (najbrž iz previdnosti — saj veš: za molčanje ni vprašanje) ne ve ničesar. Na vrsti je klicani predsednik.

Odgovarja na vprašanja, ko mu je vsebina pogovora znana:

»Aj, izvini, kolega, ja o tome ništa neznam. U koliko je meni znano, u šestom bloku se ovo ne dešava.«

»Kot predsednik bloka imaš pravico prisostvovati sejama Uprave naselja. Ali ste o teh problemih že razpravljali v tem organu?«

»Pa, naravno,« de V. M., »o tome se nije razpravljalo u koliko se ja sečam. A... čekaj, da... jedini primier, koji mi je poznat... čini mi se, da se je-

PRAZNE ČENČE ALI UTEMELJENE GOVORICE ● KLIČEMO NASELJE IN ZANIMIVI DIALOGI ● IZJAVE SI NASPROTUJEJO; POPOLNO NEPOZNAVANJE RAZMER ● IZPOVED PRIZADETIH: MEDALJA IMA DVE PLATI ● KOLIKO ČASA ŠE ● KAJ PRAVIJO ODGOVORNI ● ŠTUDENTOVSKO NASELJE ALI KDO IN ZAKAJ KRADE

In če so že kontrole, za ilegalce in za obiske, ki se zavlečejo čez določeno uto, zakaj ne bi kontrolirali še, zakaj se nekdo zadržuje v umivalnici, ne da bi se gledal v ogledalo ali se umival, pral, zakaj nekatera dekleta po desetkrat in večkrat na dan stopijo v te prostore, čeprav nimajo kaj iskati in podobno. Sami oškodovanci so predlagali, da bi disciplinska komisija tajno določila zanesljiva dekleta, ki naj bi opravljala to sicer nečedno delo. Enkrat bomo pa le prišli na zeleno vejo! Prav tako bi morala tudi študentska disciplinska komisija skupaj z upravo naselja storiti potrebne ukrepe. Ni odveč pripomba, da bi morali gledati tudi na prejšnje vedenje v teh stvareh vsakega prosilca za sprejem v ŠN. Znan mi je primer, da je dekle premožnih staršev še kot dijakinja kradla v internatu. Krajo so ji dokazali in je bila odpuščena iz doma in šole, ki jo je že dovršila v nekem obmejnem kraju. To dekle danes stanuje v študentskem naselju.

Spomini

iz preteklosti ali kako se obnašajo člani disciplinske komisije: Dekle z imenom J. je razobesilo nogavice. Ko se ji je zazdelo, da so se posušile, je šla po nje, vendar jih ni več našla, pač pa so tam visele moške srajce. Zadevo je javila članom disciplinskega sodišča, študentki ekonomije M.; ta pa ji je »sve-tovala«, naj v zameno za nogavice vzame eno srajco, kar je tudi storila. Komentar je nepotreben.

Osumljeni

Isto dekle, snažilka in rjuhe, ki jih prejema v Naselju tako, da vsak dobi par, ki je nov in en par, ki je že obrabljen. Po tridesetih dneh je menjava. Snažilka pobira umazane nove rjuhe. J. ji da stare in na postelji ima tudi stare. Šele na posebno zahtevo privleče izpod blazine tudi nove. Kje je dobila par starih in kam je spravljala čisto posteljino. Od kod trije pari?

Primer C. P. je nekaj posebnega. Začel se je septembra in se bo verjetno še nadaljeval. Samo na kratko:

Sostanovalka D. V. jo je obtožila, da ji je C. P. ukradla nogavice... Doma je našla svoje stvari v neredu, kolegica pa je kar na lepem zahtevala od nje še 5 parov nogavic. Ostale, češ da je našla. Zadeva se je nadaljevala: pršla je predsednica bloka, pa predsednik disciplinske komisije P.

C. P. je morala k predsedniku Upravnega odbora naselja. Obtožena je pozneje izjavljala, da je morala pisati izjavo, ki jo je bremenila... Dekle se je zateklo k znani ljubljanski odvetnici P. L., ker so ji dnevno člani disciplinske komisije prinašali nove »dokaze« o krivdi. Na primer.

»Dobili smo za radiatorjem še par nogavic, last D. V., v smeteh pa dva para, ki sta bila zavita v robček. Na podlagi prstnih odtisov smo identificirali, da je robček tvoj...« (ni pa bilo nikakršnih uradnih izvidov, op. C. P.).

Vse skupaj pa se je še vlekle. Potrebno pa je povedati rezime: C. P. živi v naselju s pečatom: TAT, kajti disciplinska komisija nj izdala nobenega akta, ki bi jo bremenil ali oproščal. Ljudje pa jemljejo raje slabo kot dobro. Končno pa je bila prejšnja komisija, v katere pristojnosti je bil postopek, razrešena in si zdaj posamezniki umivajo roke. Jeziček na tehtnici pravice se je nagnil...

Kaj misli bivša sostanovalka D. V.?

»Nogavice, ki jih je nosila C. P. so bile moje. Tudi tiste, ki smo jih našli pri njej. To lahko dokažem...«

»In zakaj nisi dokazala, ko je bilo potrebno in aktualno ter v korist vseh stanovalcev naselja?«

»? ! !«

Post scriptum: Takih zgodbic in izjav je še več. Končno niso samo prazne čenče.

Kaj pravijo

študentje: To je škandal in sramota za bodočo slovensko inteligenco. Študentski svet bo moral hitreje in s pravičnimi metodami ukrepati. Kontrola natančnejša.

Upravnik Štud. naselja: Kraje se registrirajo pri LM tako, da sami oškodovanci vložijo prijave. Na predlog stanovalec so bili izdelani novi ključji in boljše ključavnice. Tako ima vsak stanovalec svoj ključ. UO naselja je razpravljalo o krajah samo takrat, ko je bilo postavljeno vprašanje ključavnice. Disciplinska komisija ne sme posegati v osebne preiskave itd....

...Predsednik UO Studentskega naselja: Pri kolektivu 1500 ljudi je problem manjših tatvin nekaj, kar je težko preprečiti. Mislim, da gre za izredno ozek krog delitventov in da je ogromna večina stanovalec ŠN v tem oziru popolnoma neoporečna. Zalostno je, da bodo ti majhni tatovi iz takega doma kot je ŠN nekoč bodoči intelektualci. Tu ni kazenski problem, pač pa moralni. UO obravnava te probleme načelno, ko nas posamezni primeri silijo, da sprejmemo splošne zaključke in ukrepe. Najboljši ukrep, kjer se kraje dogajajo je, da posamezniki bolj pazijo na svoje stvari. Objektivna težava je pri dekletih, ki svoje perilo same perejo. Večina kraj je na tem področju...

...Komandir PLM Vič: Več vzrokov je, da se kraje pojavljajo: predvsem so študentje površni in malomarni; sobe zapuščajo (zlasti ko grede k obrokam ali samo za nekaj časa zapustijo stanovanje) ne da bi jih zaklepali. Pomemben vzrok je tudi, da dežurna služba šepa...

Deset resnic

- DA SE KRADE
- DA POSTAJAJO TI PREKRŠKI RESEN PROBLEM
- DA SE PONAVLJAJO VSAKO LETO
- DA SE DRUGOD KAJ TAKEGA NE DOGAJA (AKADEMSKI KOLEGIJ, ORAŽNOV DOM)
- DA JE BOTER TATVINI POGOSTOMA MALOMARNOST
- DA SE UVEDE V TEM POGLEDU STROŽJI REŽIM PRI SPREJEMANJU V ŠN
- DA SE KRIVCE ČIMPREG ODKRIFE IN UTEMELJENO OB-SODI
- DA SE PROTI NJIM SPROŽI KAZENSKI POSTOPEK PRI SODIŠČU IN DISCIPLINSKI NA FAKULTETI IN PRI UNIVERZITETNEM ODBORU ZŠJ
- DA JE EDINA MOŽNA SANKCIJA IZKLJUČITEV IZ NASELJA
- DA SE S TEMI STVARM! ENKRAT ŽE NEHA.

Tadej Munih

hteva kontrolo po sobah in obes; v vratarnici listek z opozorilom, včasih kar s pretnjo.

Kontrola se izvrši v doglednem času in je vse prej kot natančna. Stanovalec, oziroma največkrat stanovalka, kar sam razlaga cunje in perilo pred kontrolo. Pri tem se pojavijo navadno taki dialogi:

»Oh, oprosti, kolegica, saj veš kako je... saj ni zaradi mene... ampak... saj ti ne bi mogla kaj takega, ampak red mora biti... Saj veš kako...«

»Ja, no, pogledj kjer hočeš! Evo,« pravi kontrolirana in odpre omaro. Kmalu se tudi vrata zapro in pregleda je konec.

Čemu taka familjarnost? In komu to koristi? Če pa že ne moremo mimo nje, zakaj ne bi kontrole med dekletih vršila dekleta iz drugega, sosednjega bloka?

Tekmovalne in organizacijske naloge

Zveza študentskih športnih organizacij bo v tem mesecu nadaljevala s programom svojih športnih tekmovanj. Studentje naše univerze bodo tekmovali v dveh panogah, ki sta močno priljubljena in ki imata že vrsto let zelo dobro udeležbo. Prvenstvo v smučanju bo kot običajno v Kranjski Gori (24. in 25. februarja), prvenstvo v malem rokometu pa v Ljubljani (26. oziroma 27. februarja) pod kupolo Gospodarskega razstavišča.

Mislil, ki smo jih izrekli uvodoma so dovolj točne le za prvenstvo v smučanju, ki ga je Zveza študentskih športnih organizacij vsa leta redno organizirala ob res množični udeležbi študentov in študentk. Pričakujemo in želimo, da bi tudi letos ne bilo drugače. Prvenstvo je toliko bolj pomembno, ker bo kot običajno združeno z državnim študentskim prvenstvom. V tej konkurenci bodo seveda štartali vsi tisti naši tekmovalci, ki bodo na prvenstvu naše univerze dosegli najboljša mesta. Prav zaradi tega bi morali študentje in organizacije po fakultetah skrbeti, da bodo v Kranjski Gori zbrani res najboljši tekmovalci. To ne bo mogoče drugače, kot oziroma svoja prvenstva, na katerih bodo preizkusili svoje moči. Taka tekmovanja bi dala gotovo dokaj stvarno sliko moči in sposobnosti posameznih tekmovalcev in tekmovalcev pred nastopom za prvenstvo — univerzitetno in državno študentsko. Taka predtekmovanja bi nam obenem pokazala delavnost in prizadevanje športnih odborov na posameznih fakultetah. Nekaj teh nalog bi morda lahko opravili tudi v sklopu zimskih smučarskih tečajev, ki jih organizira Univerza, ali pa tistih, ki jih organizirajo študentje sami.

Kot prejšnja leta bo tudi letos tekmovanje med posamezniki in ekipami, kar

da bodo organizirali izbirna tekmovanja, pomeni, da bomo na tekmovanju za prvenstvo naše univerze dobili tudi ekipnega zmagovalca, kar nam bo obenem pokazatelj v kakšni meri in s kakšno resnostjo so posamezne fakultete pristopile k temu tekmovanju. V konkurenci za državno prvenstvo ne pričakujemo večjih sprememb, kar pomeni, da bi morala naša Univerza znova osvojiti prvo mesto med ekipami univerzitetnih središč.

Prvenstvo v malem rokometu, ki bo le dva dni kasneje v Ljubljani, je enako pomembno. Na njem bomo izbrali najboljše tekmovalce, ki se bodo kasneje udeležili državnega študentskega prvenstva v tej panogi. Ni dvoma, da bo tudi na tem prvenstvu udeležba zadovoljiva, čeprav nima takšne tradicije, kot druga, saj je bilo skoro vsako leto zaradi pomanjkanja prostorov preloženo ali opuščeno. Organizatorji so letos segli po res idealni rešitvi: uporabe GR. Morda bi ne bilo slabo na podoben način organizirati tudi prvenstva v košarki in odbojki, medtem ko je za mali nogomet to že sklenjeno. Priprava za prvenstvo v rokometu bo dosti težja, ker študentje ne razpolagamo z dvoranami, kjer bi lahko vadili to igro. Vendarle ostaja ena možnost. Zahtevamo lahko, da v okviru vadbениh ur prostovoljne telesne kulture na univerzi, izvedejo naši predavatelji priprave za to prvenstvo, ne morda v obliki raznih tekmovanj, ampak v pripravi za igro, v tehniki, obvladovanju žoge in podobno. To bi bila dokaj resna priprava, ki se je naši predavatelji ne bi smeli braniti in navsezadnje bi to bilo v duhu sklepov športnega posvetovanja študentov ljubljanske univerze. Če bomo pristopili pripravam z dovolj resnostjo in zahtevali tudi pomoč na katero smo upravičeni, potem lahko pričakujemo najboljše in to, da

bo to prvenstvo postalo tradicionalno v naših tekmovanjih.

Ob tem smo zadelj tudi na nekatere organizacijske probleme o katerih kaže spregovoriti. Študentski predstavniki v komisijah za telesno kulturo pri posameznih fakultetah, bi morali odločneje stopiti v ospredje in zahtevati določene ukrepe, da bi odpravili mrtvilo, ki je sedaj pogosto in običajno. Ob tem bi lahko tudi postavili zahteve, namreč kaj pričakujejo od telesne kulture na univerzi, njenega uvažanja in kaj bi jim na sedanji stopnji fa-

kultativne telesne kulture (mimogrede; sedaj je še zelo prostovoljna!) najbolj uga-jalo in odgovarjalo njihovim potrebam. Sami sebi bi morali določiti program, obenem pa le upoštevati določene norme, ki so v izvajanju vsakega telesnovzgojnega dela nujne.

Torej so pred nami, že kar v tem mesecu, dve vrsti nalog: tekmovalne in organizacijske, tesno povezane, ki jih ne moremo obravnavati ločeno. Od naših prizadevanj v enem ali drugem pogledu je odvisen tudi naš skupni uspeh.

NOVE NALOGE

Pred nekaj dnevi se je sestala novoimenovana Komisija za telesno kulturo in predvojaško vzgojo pri Univerzitetnem svetu. Pred komisijo so gotovo mnoge nove naloge, ki jih bo morala postopoma reševati. Vendar je prevladovalo mnenje, da je predvsem treba rešiti vrsto vprašanj, ki doslej še niso uresničena in za katera se bo morala nova komisija enako vztrajno boriti in prizadevati, kot prejšnja. Ta so nedvomno temeljna in brez njih je vsako nadaljnje delo nemogoče.

V prvi vrsti je treba zagotoviti, da bodo zaživele komisije za telesno kulturo na posameznih fakultetah, da bodo našle pravo vsebino svojega dela in izoblikovale svoj program. Ni odveč skrb za vključevanje študentov v telesnovzgojno dejavnost na samih fakultetah, oblikovanje programa vadbe in zlasti skrb za telesnovzgojne naprave in prostore v okviru samih fakultet (izgradnja ali adaptacija!). Gibalo vsega poudariti, da spada sem v prvo vrsto

dogajanja mora postati fakulteta s študenti.

Le na ta način bo mogoče napraviti korak naprej. Univerzitetna komisija bo morala bolj kot doslej opravljati usmerjevalno vlogo, povezovati prizadevanja, iskati skupne oblike dela in v določenem smislu tudi ugotovljati pomen in rezultate vsega telesnovzgojnega delovanja, vendar to ne bi smelo biti, na sedanji stopnji razvoja, njena glavna naloga. Prej ko slej ostane njena glavna vloga v neposredni prihodnosti ta, da skrbi za razvoj telesno kulturne dejavnosti, da podpira ta razvoj, da skrbi za uvajanje telesnovzgojne dejavnosti na posameznih fakultetah.

Komisija bo morala zavzeti tudi zelo razumen odnos do kvalitetnega športa, do kvalitetnih športnikov-študentov, ki bodo odraz delovanja v širino, podpirati ta vrhunski šport ne zaradi propagande, ampak zavoljo truda in skrbi, s katerim študentje, univerza in naša družba, pristopajo k vprašanju telesne kulture na univerzi in med študenti.

MODNE NOVOSTI

OBVEŠČAMO UCENCE VSEH ŠOL, ŠTUDENTE VSEH FAKULTET, AKADEMIJ IN VISOKIH ŠOL, KAKOR TUDI VSE USLUŽBENCE, DA PRVO SPECIALIZIRANO PODJETJE ZA IZDELAVO ŽENSKÉ MODNE KONFEKCIJE IZ NOVEGA SADA

novitet

PRIKAŽUJE NA LETOSNJEM SEJMU MODE 62 NAJNOVEJSE MODELE ZA NASTOPAJOCO SEZONO, IN TO: BOMBAŽNE OBLEKE, BALONSKE PLAŠCE, BLUZE, PLAŠCE IN DRUGO, IZDELANO IZ VISOKO-KVALITETNIH TKANIN

POSEBNA NOVOST

NA RAZSTAVNEM PROSTORU BODO MANEKENI PRIKAZOVALI NAJNOVEJSE MODELE IZ KOŽUHOVINE, ASTRAHANA, MOHERA IN TEDIBERIJA

Oglejte si naše modele

MEDICINSKA FAKULTETA

V
L
J
U
B
L
J
A
N
I

POZDRAVLJA V. KONGRES ZVEZE ŠTUDENTOV JUGOSLAVIJE IN ŽELI VSEM ŠTUDENTOM LJUB-LJANSKE UNIVERZE MNOGO USPEHOV V LETU 1962

MEDICINSKA KNJIGA

Beograd - Zagreb - Niš

Učbeniki za medicinsko-stomatološko-farmaceutsko i veterinarsko fakulteto.

Dinarjev

Abriksov A. L.: OSNOVI OPŠTE PATOLOŠKE ANATOMIJE	640
Abriksov A. L.: OSNOVI SPECIJALNE PATOLOŠKE ANATOMIJE	1.200
Jovanović D. - Kiric D.: FIZIKA ZA MEDICINARE I STOMATOLOGE II	760
Grmek D. M.: UVOD U MEDICINU	600
Milovanović M.: SUĐSKA MEDICINA	1.300
Jeytić D.: SUĐSKA PSIHO-PATOLOGIJA	1.300
Bikov K. M. i drugi: UDŽBENIK FIZIOLOGIJE	2.200
Simić B.: HIGIJENA ISHRANE SA OSNOVAMA DIJETETIKE	
Ignjačević Z.: PATOLOŠKO-ANATOMSKI PRAKTIKUM	320
Nešković M.: PRAKTIČNA NASTAVA IZ FIZIOLOGIJE	670
Stanojević B.: BOLESTI LOKOMOTORNOG APARATA	250
Pavišić Z.: OFTALMOLOGIJA	840
Ivančević L. - Tomić D.: FARMAKOLOGIJA	820
Leticica Lj.: BOLESTI ZUBA I DEO Leticica Lj.: BOLESTI ZUBA II DEO	500
Nešković M. - Jovanović V.: BOLESTI BUBREGA	1.800
Fenichel O.: PSIHOANALITIČKA TEORIJA NEUROZA	3.000
Kronja T.: PROBLEMI PSIHO-PATIJE	290
** UPOZORENJE NA RAK	300
Hahn A. - Mikulić V.: DIJETETIKA	440
Ruzičić U.: ISHRANA ODOJČETA	280
White P.: KLJUČNI ZNACI U DIJAGNOSTICI SRČANIH OBOLJENJA	680
Jakovljević S.: OPŠTA BOTANIKA ZA VETERINARSKO FAKULTETO	700
Nevenić V.: INVAZIJE BOLESTI DOMAĆIH ŽIVOTINJA	450
Simić C. - Živković V.: ANTROPODI - Paraziti čovjeka i domaćih životinja	320
P. Rimbaud: OSNOVI MEDICINSKE SEMIOLOGIJE	520
Trumić P.: ZARAZE DOMAĆIH ŽIVOTINJA I Opšti deo	480
Vlatković B.: HISTOLOGIJA - Čeljusti i tkiva	350
KMALU PRIDEJO IZ TISKA:	
Perović D.: ANATOMIJA ČOVJEKA I dio	
Perović D.: ANATOMIJA ČOVJEKA II dio	
Lopašić R. - Beilheim S. - Dogan S.: PSIHIJARIJA	
Tasovac S. i drugi: PORODILJSTVO za studente medicinskog fakulteta	
Bošković M.: ANATOMIJA ČOVJEKA	
Witers L. M.: ODGAJIVANJE ŽIVOTINJA	

Knjige lahko kupite v vseh knjigarnah v Jugoslaviji ali direktno pri založbi Medicinska knjiga, Poslovalnica Zagreb, Rooseveltov trg 4. Prodajalna Zagreb, Draškovićevega 18. Zahtevajte brezplačno naš podroben katalog.

ALI IMA LAHKO VSAK ŠTUDENT SVOJ PISALNI STROJ?

Danes si je že težko zamisliti sodobnega človeka, ki bi ne imel pisalnega stroja. Vsak dan moramo nekaj napisati ali prepisati, kar hočemo iztrgati pozabi, napisati članek ali nekemu kaj sporočiti. K temu lahko dodamo tudi pisanje prošelj, pritožb, zapisnikov ali obvestil, kar ponavadi pišemo v nekaj kopijah in takoj spoznamo, da je potreba po pisanju stalna in vsakodnevna. Sedaj uporabljamo pisalni stroj pri vsakodnevnih korespondencih, pri vsakdanjem prijateljskem dopisovanju. Izjeme so vse bolj redke.

ŠTUDENTJE IN PISALNI STROJ

Vsa predavanja, vaje, seminarje in pismene naloge lahko izkoristimo maksimalno in trajno, ako jih imamo napisane s strojem. Znano nam je, da se vedno nimamo iz vseh predmetov skript in knjig. Marsikdo si pomaga na različne načine s tem, da predavanja prepisuje z roko ali bere tuje težko čitljive rokopise. Zakaj tolikšna izguba časa, energije in potrpljenja, ko lahko pomagamo sebi in kolegom? Vse, kar želimo, napišemo s pisalnim strojem v toliko kopijah, kolikor jih potrebujemo. Pisanje pisem prijateljem in znancem ni več problem! Samo nekaj minut in pismo je napisano, hitro, čitljivo, jasno in pregledno, brez vsakršnega truda.

MLADI INTELEKTUALCI IN PISALNI STROJ

Veliko število študentov se je že med študijem uveljavilo na področju kulturnega, umetniškega in družbenega dela. Mnogi sodelujejo pri različnih časopisih in revijah, nekateri pišejo tudi že znanstvena dela, drugi zopet zbirajo gradivo za neko drugo delo, vendar pa pri vsem delu ni najboljšega pomočnika kakor pisalni stroj. Seveda je tudi vprašanje kakšen pisalni stroj? Pri tem moramo vedeti naslednje: ker gre pri tem za ličen, študentski pisalni stroj, mora biti cenen, trajen, odgovarjati mora vsem zahtevam dela, s katerim se lastnik ukvarja in biti mora dovolj tehnično izpopoljen. Analiza na tržišču in anketa med študenti je pokazala, da tem potrebam najbolj odgovarja pisalni stroj znamke T.O.P.S.-Ml. Zakaj? Ta je od vseh razpoložljivih strojev najboljši in najbolj odgovarja študentom in mladim intelektualcem, ker je majhen, tipa portable, močan in trajen ter povsem odgovarja potrebam in delu, deluje elegantno in estetsko. In kar je najvažnejše, ZELO NIZKA CENA!

POSEBNI POGOJI ZA ŠTUDENTE

Na zahtevo študentov je dala tovarna T.O.P.S. študentom in profesorjem posebno ugodne pogoje za nakup stroja T.O.P.S.-Ml. Prvič, specialno za študente je znižana cena na 49.800.- din. Drugič, lahko ga kupite na mesečne obroke v enem letu. Tretjič, pri takojšnjem vplačilu določene vsote imajo študentje še poseben popust. ZA VSA PODROBNEJŠA POJASNILA SE LAHKO ŠTUDENTJE OBRNEJO NA UREDNIŠTVO "TRIBUNE" ALI NA UNIVERZITETNI ODBOR ZSJ ALI PA NARAVNOST NA TOVARNO PISALNIH STROJEV, LJUBLJANA, SAVLJE 18 a.

TRIGLAV FILM
POZDRAVLJA
V. KONGRES ZVEZE
ŠTUDENTOV JUGOSLAVIJE
IN ŽELI VSEM
ŠTUDENTOM OBILO
ŠTUDIJSKIH USPEHOV
V LETU 1962

LJUBLJANA

TRGOVSKO, UVOZNO
IN IZVOZNO PODJETJE Z
ŽELEZNINO, TEHNIČNIM IN
GRADBENIM MATERIALOM

»Metalka« - Ljubljana

DIREKCIJA
UVOZ
IZVOZ
Titova 24
tel. 23-484

POZDRAVLJA
V. KONGRES
ZVEZE
ŠTUDENTOV
JUGOSLAVIJE

IZDAVACKO PREDUZEČE
ŠKOLSKA KNJIGA, ZAGREB
ZAGREB 1 - ILICA 28

PRAVKAR IZŠLO IZ TISKA

učbeniki in priručniki za fakultete,
akademije, visoke in višje šole

Za pravno fakulteto in upravne šole

- Pušić dr. Eugen: UPRAVA
Strana 340, format 17x24, tvrdi uvez
Cijena 1.100
- Vuković dr. Mihajlo: PRAVILA GRADZANSKIH ZAKONA - Strana 1102, format 14x20, tvrdi uvez
Cijena 3.500
- Andrassy dr. Juraj: MEDŽUNARODNO PRAVO
Strana 416, format 17x24, tvrdi uvez
Cijena 1.450
- Čulinović dr. Ferdo: DRŽAVNOPRAVNA HISTORIJA JUGOSLAVENSKIH ZEMALJA XIX i XX vijeka, knjiga I (Hrvatska, Slavonija i Dalmacija, Istra, Srpska Vojvodina, Slovenija, Bosna i Hercegovina)
Strana 276, format 17x24, tvrdi uvez
Cijena 940

Za ekonomske fakultete in visoke komercijalne in gospodarske šole

- Serdar dr. Vladimir: UDŽBENIK STATISTIKE
Strana 368, format 17x24, tvrdi uvez
Cijena 1.250
- Bartolić Ljerka - Urbany Marijan: FIRST STEPS IN BUSINESS ENGLISH - Tečaj engleskog jezika za ekonomiste
Strana 184, format 17x24, broširano
Cijena 640
- Urbany Marijan: FOREIGN TRADE CORRESPONDENCE - Englesko poslovno dopisivanje
Strana 196, format 17x24, broširano
Cijena 650
- Batušić Ivana - Juračić Neda: LE FRANCAIS ET LA FRANCE de L'ECONOMISTE - Francuski za ekonomiste - Strana 128, format 17x24, broširano
Cijena 460
- Krajčević dr. Franjo: KONTROLA I REVIZIJA POSLOVANJA PODUZEĆA
Strana 228, format 17x14, tvrdi uvez
Cijena 740

Za medicinske fakultete

- Botteri dr. Ivan: INTERNA MEDICINA I dio
Strana 532, format 17x24, tvrdi uvez
Cijena 2.300
- Suvinić dr. Miroslav: ZUBNA PROTETIKA III (Krunice, mostovi)
Strana 220, format 17x24, tvrdi uvez
Cijena 750
- Tomić dr. Dragutin: TERAPIJSKE DOZE I OBLICI LIJEKOVA
Strana 172, format 17x24, tvrdi uvez
Cijena 620

Zahtevajte v vseh knjigarnah ali v knjigarni založbe:
Knjižara »ŠKOLSKA KNJIGA« — Zagreb 1,
Bogovićevega 1a

Obvestilo

Ker je prva izdaja popolnoma razprodana, a da bi ustregli številnim študentom, posebno pravnih fakultet in drugih višjih šol, smo pohiteli z novo izdajo (v latinici)

USTAVNO PRAVO I POLITIČKI SISTEM JUGOSLAVIJE

profesorja dr. Jovana DJORDJEVIČA

PROSIMO VSE ZINTERESIRANE, DA NAM TAKOJ POŠEJO NAROČILA, KER TISKAMO NOVO IZDAJO V OMEJENEM ŠTEVILU

SAVREMENA ADMINISTRACIJA

BEOGRAD, Knez Mihailova 6/V - Dom štampe
Poštanski fah 49

ČE PAZITE
NA SVEŽOST HRANE,
POTEM
VEDNO SVEŽO,
ZELO OKUSNO, ZDRAVO
VISOKOKALORIČNO

Kadar kupujete margarino, pazite, da bo to naša domača ZVEZDA margarinar, ki je garancija svežine in kakovosti, proizvaja jo

TOVARNA OLJA - ZAGREB

Podjetje za avtomatizacijo prog

LJUBLJANA
Celovška cesta 6

projektira, proizvaja, montira in popravlja vse železniške elektro-mehanične in elektro-dinamične varnostne naprave ter vse naprave sredstev za zveze

pozdravlja V. kongres Zveze študentov Jugoslavije

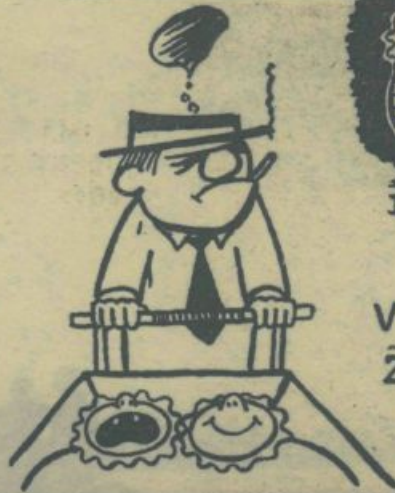
ŽIVLJENSKI STANDARD SE TI STRMO DVIGNE!

OVEN

KORAJŽA VELJA!

DVOJČKA

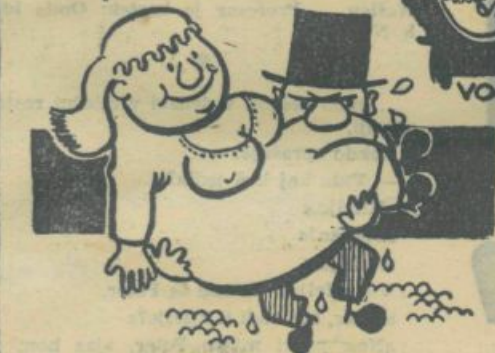
VELJA ZA OBA SPOLA!

LEV

POSTANEŠ ČLANICA STRELSKE DRUŽINE. EDEN TE OBSTRELI!

PRECEJ TEŽAVNO LETO!

VODNAR

PRIHODNOST JE V TVOJIH ROKAH!

POTRPLENJE!

DEVICA

USPEH NE IZOSTANE!

KONEC JE NEGOTOVOSTI!

RIBE

SPOZNAŠ SEBI PRIMERNO PRIJATELJICO!

NO RO 1962

KONČNO SE TI NASMEHNE SREČA! STANOVANJE!

VAGA

SK OP

TVOJE INTIMNO ŽIVLJENJE BO ZELO BOGATO!

ŠKORPION

KRAJŠE POTOVANJE....

BIK

DRUGAČE VSE PO STAREM!

ŠTUDIJSKO IZREDNO USPEŠNO LETO!

RAK

IZPOPOLNIŠ SE V ANATOMIJI!

ZASOVRAŽIŠ SAMOTO! NAJDEŠ SI FANTA!

STRELEC

Zgodilo se je...

...po telefonu: »Ti si najbolj znan bu-telj, kar jih je na fakulteti!«

»Ne, kolega, ti si, pa še nisi znan!«

... na pravni fakulteti: izpraševavec in študentka iz Beograda. Ona ne zna poli-tične ekonomije.

— Po kom ste študirali?

— Pa ... ovaj ... ja sam studirala po Nešiću ... Profesor je kratak: Onda idite k Nešiću.

... med kemiki v družbi v mlečni restravraciji.

Nekdo sprašuje:

— Vida kaj boš jedla?

»Kifeljc.«

»Stanka?«

»Kifeljc.«

Vsi kifeljce. Ostane še Peter.

»Peter, boš tudi ti kifeljc?«

»Ne.« pravi mirno Peter, »jaz bom pa inženir!«

Bravce Tribune obveščamo, da bomo na-daljevali z rubriko Zgodilo se je ..., kjer bomo objavljali dogodke iz naših šol in družabnega življenja naših študentov. Smatramo, da je ta rubrika pozitivna, po-leg tega pa zanimiva zaradi svoje duhovitosti in aktualnosti. Zato prosimo, da z nami sodelujete; za vsako novico (ki naj bo po možnosti še duhovita), bomo do-pisniku izplačali honorar v višini 500 din (brez davka). Rubrika Zgodilo se je ... je odvisna torej samo od dogodkov, stu-dentovske razgibanosti in duhovitosti. Pri-spevke pošiljajte na naslov: Uredništvo Tribune, Poljanska 6-II., Ljubljana. Ovoj-nico označite s črko »Z«.

Urednik

Maribor - Bitola

Statistika kaže, da je bilo v lanskem šolskem letu na jugoslovanskih fakultetah, višjih, visokih šolah in akademijah vpisanih 30.000 izrednih študentov, od tega samo v prvem letniku 23.000.

V Novem Sadu bodo kmalu zrasle nove fakultetne zgradbe: za strojnike, filozofe, pravnike. Tudi medicinski bodo dobili nove prostore. Kaj pa v Ljubljani?

Na mariborskih višjih šolah je soci-alno-ekonomska komisija izvedla anketo. Ugotovila je, da dobiva 42% študentov štipendije. Anketa je zajela skoraj polovi-vo študentov mariborskih šol.

13. in 14. februarja bo v Zagrebu kon-ferenca vseh uredništev študentskih listov v Jugoslaviji. Konference se bodo udeležili tudi člani našega uredništva. — Glavni referat bodo podali uredniki beo-grajskega lista »Student«.

Akademski pevski zbor »Branko Kr-smanovič« je pred tednom dni priredil za študente in profesorje beogradske uni-verze koncert v Dvorani heroja v Beogra-du. Poročajo, da je zbor doživel lep uspeh. »Branko Krsmanovič« je pred ne-davnim gostoval v Združenih državah Amerike.

Tribuna - glasilo Zveze študentov
- Izdaja Univerzitetni odbor ZSJ -
Ureja uredniški odbor - Odgovorni urednik Stane Čehovin; glavni urednik Niko Tičar - Uredništvo in uprava, Tribuna Poljanska 6/II, telefon 30-123 - tekoči račun 800-143-567 - Letna naročnina 400 dinarjev, posamezni izvod 20 din - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tisk: CP Delo, Ljubljana, Tomšičeva 1, tel. 23-522.

tribuna

Klubi po novih poteh

Specifičnost problemov, s katerimi se bavi Zveza študentov, postavlja v ospredje tudi pokrajinske klube, ki so bili formirani že leta 1953 kot izraz težnje študentov, da bi se organizirano povezali s svojim matičnim področjem. Prva leta po ustanovitvi so se klubi omejevali predvsem na kulturno umetniško dejavnost, tako da so se v okviru klubov organizirale razne dramske skupine in pevski zbori, ki so gostovali v domačih krajih. Prav iz klubskega življenja sta izšla znani Koroški oktet in Primorski pevski zbor »Vinko Vodopivec«. Z vključevanjem študentov v Komisije za štipendije so klubi dobili novo obliko dela. Do izraza ni prišla več toliko lokalna pripadnost študentov, pač pa pripadnost k štipenditorju.

Vendar pa perspektiva pokrajinskih klubov ni samo v reševanju problemov študentov določenega področja, pokrajinski klubi bodo morali še bolj kot doslej postati vez med študirajočo in ostalo mladino. Za to povezavo pa so tako klubi, kot OK LMS premalo storili. So neštete možnosti sodelovanja, (študentje kot predavatelji v mladinskih političnih šolah, v

skupnem prirejanju pohodov po partizan-skih poteh, v lokalnih delovnih akcijah, skupni družabni večeri, srečanja z mladiimi proizvajalci v tovarnah, športna srečanja). Za tesnejše sodelovanje pa je nujno, da so v občinskih in okrajnih komite-jih LMS na področjih, kjer klubi obstajajo, tudi predstavniki študentov. Le tako bo sodelovanje natančnejše, ne pa stihij-sko, kot je bilo doslej.

S svojo dejavnostjo klubi zblizu-jejo oddvojeno študentsko in srednješolsko mladino preko raznih medsebojnih stik-ov, (seznanjanje zadnjih letnikov gimna-zij o pogojih in problemih študija, z raz-nimi predavanji), po svojih močeh sku-šajo klubi tudi preskrbeti dijakom ob vpis-u štipendije.

Od 22 klubov, ki so registrirani pri UO ZSJ, uspešno dela le dobra tretjina. Z uspehom delajo tisti klubi, katerim nudijo pomoč organizacije na terenu, materialno in moralno. Okrajni klubi so v svojem okviru začeli ustanavljati občinske sekci-je, ki imajo namen še tesneje povezati štipendista s štipenditorjem. Zal pa se večkrat štipenditor ne zanima za svojega

študenta, zahteva samo podpis pogod-be, potrdilo o vpisu v semester, za samo življenje in delo študenta pa se ne zani-ma. Z večjim upoštevanjem in podporo klubov bi se dalo rešiti mnogo problemov samih študentov. Čeprav so predstavniki okrajnih LO, družbenih in političnih or-ganizacij udeležujejo letnih skupščin klub-ov, kjer zagotavljajo pomoč in upraviče-nost obstoja kluba, pri uresničevanju pro-grama klubov ne nudijo dovolj podpore. Zgodi se tudi, da se ne odzovejo vabilu na skupščino kluba.

Dobra oblika dela klubov so razgovori študentov s predstavniki družbenih orga-nizacij. S tem se študentje že med študi-jem seznanjajo z uspehi in težavami do-ločenega področja. Take razgovore je v preteklem letu organiziralo več klubov in so uspešni. Najbolj smel pri tem je bil klub študentov okraja Koper, ki je za svoje člane organiziral enotedenski seminar v Portorožu. Ob tej priložnosti so si študentje ogledali tudi nekatere tovarne v Kopr-skem okraju. Čeprav je to zelo dobra oblika dela, pa zahteva preveč finančnih sredstev in se gotovo ne bo uveljavila pri ostalih klubih. Idealne prilike za tako de-lo ima tudi klub študentov okraja Mari-bor, ki ima v Ljubljani svoj lastni dom. Tu prirejuje dvakrat mesečno predavanja predstavnikov političnih in kulturnih de-lavcev okraja Maribor.

Ne bi smelo spneti seznanjanje študen-tov s problematiko komun in okrajev na predavanjih. So še druge oblike, tako vključevanje študentov v razne svete pri ObLO, kulturno umetniške organizacije itd. Merilo vključevanja ne bi smeli biti materialni stroški in oddaljenost od ma-tičnega področja. Res pa je tudi, da ostri študijski pogoji zelo vežejo študenta, to-da z dobro voljo bi se dalo marsikaj na-pravit. Ena izmed nalog klubov naj bi bila skrb za kadre in njihovo razporeja-nje v gospodarstvu. Klubi bi morali v več-ji meri prikazati ObLO potrebe po štipen-diranju določenih panog. Večkrat pa se zgodi, da zlasti gospodarske organizacije iz pasivnih krajev vodijo pri štipendir-anju nepravilno politiko, saj v zelo majhni meri štipendirajo tehnični kader, večjo pozornost posvečajo štipendistom ostalih skupin.

Ne mislimo, da ta kader ni potreben, smo pa mnenja, da je štipendiranje take-ga značaja, ki zahteva kompleksno reševa-nje, ker bomo le tako zagotovili enega izmed faktorjev skladnega vzorednega razvoja našega družbeno-ekonomskega si-stema.

Pereče vprašanje skoro vseh klubov je vprašanje dotacij. Klube financirajo OLO, sveti za šolstvo, OR LMS in OO SZDL. Dotacije klubov so različne, v vseh prime-rih pa za uspešno delo premajhne. Naj si klub zastavi še tako dober program dela, ga ob pomanjkanju finančnih sredstev ne bo mogel izvršiti.

Na koncu bi rad opozoril še na problem klubskih prostorov. Svoje klubske prosto-re ima edino mariborski študentski klub, ostali nimajo nobenih klubskih prostorov. Za razvoj pravega klubskega življenja pa so ti nujni. Okrajni odbori SZDL bi morali po vzgledu mariborskega okra-ja dati na razpolago sredstva za klubske prostore.

Jože Sasmelj

Na rešetih: APK

Kdor ne ve, da pomeni APK Akade-mski plesni klub, mu tega ne zamerim. Dobro pa je vedeti, da ta klub deluje (do sedaj) v okviru Študentskega kulturno umetniškega društva Akademik.

Ples je ena od človekovih rekreacij; predvsem je družaben, saj so se na njem spoznali že premnogi zakonci, daje nam možnost zabave (kmečki ali ples združen z brucovanjem tudi možnost pretepa), od-kriva lepote ritma in gibov. Zato naj bo ples za vse, ples mladih in tistih, ki se čutijo mladi. Mislim, da je poslanstvo APK v Akademiku prav tole in je bil za-radi navedenih značilnosti tudi ustanov-

ljen. Pa je prišlo do anomalij: klub je živel na račun petih parov, ki so gojili vrhunski ples, s katerim so se sicer tudi predstavili študentskemu občinstvu v lanskih prireditvah v naselju. Trije pari pa že več let reprezentirajo republiko in Jugoslavijo na mednarodnih srečanjih (na stroške Plesne zveze Slovenije). Kakšne koristi pa je imela naša organizacija od njih? Kje so cilji, ki si jih je žadal Aka-demik? Zato je razumljivo, da oni ne predstavljajo študentske dejavnosti na plesnem področju. Zato je tudi Akademik letos črtal proračun APK iz svojega proračuna, ker njihova dejavnost ne ustre-za zahtevam. Kolikor bi APK še ostal v okviru Akademika, bi moral temeljito spremeniti način svojega dela in usme-riti sedanjih vpisanih 30 parov na goje-nje družabnega plesa. S tem pa ni rečeno, da bi morali nekateri pari vrhunski ples opustiti, saj je to zlasti tistim, ki so dalj časa v klubu, »konjiček« in bi jim dru-gačna oblika dela jemala veselje in inici-ativo. Naj se formirajo v kakšnem drugem sorodnem klubu. Ples med stu-denti pa naj gre v širino, množičnost. Osnovna dejavnost pa naj temelji na dru-žabnem plesu.

-de-

PP-17